

www.karatay.bel.tr

www.tybkonya.org.tr

Uluslararası 13. Mevlânâ Şiir Şöleni Şiir Seçkisi

2023

- A. ALİ URAL •ABDURRAHMAN EKİNCİ •AFRÂ KUTLUĞ
- AHMET AKA •AHMET ALKAN •ARAZGÜL REJEPOVA / TÜRKMENİSTAN
- ATAKAN YAVUZ •ATILLA YARAMIŞ •BURHAN SAKALLI
- EMRE ÖZTÜRK •GÜLNAZ CİHAN / TATARİSTAN •HAMİD AHMEDZADE /
İRAN - GÜNEY AZERBAYCAN •HÜSEYİN AKIN •İBRAHİM DEMİRCİ
- İHSAN DENİZ •KADRIYE CESUR / BULGARİSTAN
- KÂMİL UĞURLU •LEYLA ARSAL •MERYEM BAŞKURT SABAZ / KIRIM
- MUHAMMET HANEFİ İSPIRLİ •MUSTAFA ÖZÇELİK
- MUSTAFA SARI •MÜCAHİT OCAKDEN •NURALA GÖKTÜRK /
DOĞU TÜRKİSTAN •OSMAN ÖZBAHÇE •ÖZCAN ÜNLÜ
- REZA ALİZADEH MEHMANDAR / GÜNEY AZERBAYCAN •SİDDİK ERTAŞ
- ŞEMSETTİN KÜZECİ / KERKÜK - İRAK •VURAL KAYA
- YUNUS EMRE ALTUNTAŞ

www.karatay.bel.tr

www.tybkonya.org.tr

Uluslararası 13. Mevlânâ Şiir Şöleni Şiir Seçkisi

ISBN: 978-625-6807-04-4

Hazırlayan

AHMET AKA

BASKI

ÇİMKE YAYINEVİ BASKI TESİSLERİ

Fevzi Çakmak Mahallesi Yeni Matbaacılar Sitesi

Yazar Cd. 10453. Sk. No: 25 Karatay | KONYA

Tel: 0332 342 52 82

KTB Sertifika No: 44399

EYLÜL 2023 | KONYA

Bu kitap, Karatay Belediyesi ve Türkiye Yazarlar Birliği (TYB) Konya Şubesi'nin düzenlediği Uluslararası 13. Mevlânâ Şiir Şöleni'ne katılan şairlerin eserlerinden oluşuyor. Kitaptaki şiirler ve özgeçmiş bilgileri şairlerin kendilerince belirlendi ve alfabetik sırayla yayımlandı.

İÇİNDEKİLER

Ahmet Köseoğlu / TYB Konya Şube Başkanı		Atakan Yavuz	39
Ön Söz	5	Emojiler Tükendi Hâlâ Çok Yalnızım	40
Hasan Kılca / Karatay Belediye Başkanı		Rota Oluşturuldu	41
Takdim	7	Atilla Yaramış	43
A. Ali Ural	9	Oyun	44
Dört Yüz Elli Bin	10	Adam ve Gölgesi	45
O Şehri Yapılır Gördüm	12	Burhan Sakallı	47
Abdurrahman Ekinci	14	Kış Uykusu	48
Çağrılan	15	İstihap Haddi	49
Yola Hazır Bir Yol	18	Emre Öztürk	50
Afrâ Kutluğ	20	Yitirilmiş Bir Savaşın En Uzun Günü	51
Xxx	21	Bana Çok Uzak, Sana Çok Yakın	52
Havva'nın Duyum EŞiği_____.	23	Gülnaz Cihan	53
Ahmet Aka	24	La İlahe İllallah	54
Çıkagelir O An/Sızın	25	İnternette Kara!	55
Eylül	27	Hamid Ahmedzade	57
Ahmet Alkan	28	Dede Sümer	59
Çocuk Düşlerim	30	Konyam	61
Muhasebe-i Nefs-i	32	Hüseyin Akın	62
Arazgül Rejepova	35	Serenad	64
Bilmedim	36	Aklımda Kalan	65
Gözyaşlar	37	İbrahim Demirci	66
		Ateş	68
		Ekim	69

İhsan Deniz	70	Nurala Göktürk	108
Sırr-ı Kader 3	71	Yanıyor İbrahimler	109
Kadriye Cesur	74	Yarınlar Zindan	111
Dönme Dolap	75	Osman Özbahçe	112
Dağ Çeşmesi	76	Bizi Birleştiren Düşünceler	113
Kâmil Uğurlu	77	Ölümden Başka Hayatın Anlamı	116
Muhtar	78	Özcan Ünlü	119
Evvel Giden Sevgiler	80	İz/Düşüm	120
Leyla Arsal	81	Ahval	122
Gestalt Aralığı	82	Reza Alizadeh Mehmandar	123
Tinselın Mitselle Piksellenme Evresi	84	Aşk Rûsvasıyım	124
Meryem Başkurt Sabaz	86	O Günden ki	125
Selam Nağmesi	87	Sıddık Ertaş	127
Geçiyorum Bir Konaktan	88	Halk Düşmanları İçin Kargış	128
Muhammet Hanefi İspirli	89	Kuyu	131
Hiç	90	Şemsettin Küzeci	132
Senin Gözlerin Bende	93	Ben Oğuzum	134
Mustafa Özçelik	94	Ben / Bir Horyat / Kerkük İçin	136
Erguvan	95	Vural Kaya	137
İçimden	97	Kurtuluş'ta Bir Kedinin	138
Mustafa Sarı	99	Lokanta Kapısına Doğru Bakışı	140
Ay Tanık	100	Mükemmel Mutsuz	140
Sıtma	102	Yunus Emre Altuntaş	142
Mücahit Ocakden	104	Acılar Risalesi	143
Kış Günü Bir Kahveye Girerken	105	Muhtasar Sömürgecilik Tarihi	145
Hatırlanan	105		
Umut	107		

ÖN SÖZ

AHMET KÖSEOĞLU
TYB Konya Şube Başkanı

Türkiye Yazarlar Birliği Konya Şubesi olarak düzenli bir şekilde yıllardır yapageldiğimiz Mevlânâ Şiir Şöleni'nin bu yıl 13'üncüsünü uluslararası olarak gerçekleştiriyor olmanın mutluluğu ve heyecanını yaşıyoruz.

Hz. Mevlânâ'nın 750.Vuslat Yıldönümü olması dolayısıyla ilan edilen "2023 Mevlana Yılı" kapsamında, onun eşsiz şairliğini ve yüce gönlünü, gönüllerimize rehber edinip, "illa hu" diyerek yolumuza devam ediyoruz. Bu yıl ki şiir şölenimizde, hem ülkemizin dört bir köşesinden, hem de Türk dünyasının farklı coğrafyalarından katılan şairlerimizin okudukları şi-

irlerle, Hazreti Pir'in izinde aşkın, barışın, beraberlik ve kardeşliğin evrensel sesini, şiirin bir kalp atışı gibi olan gücünden faydalanarak Huzur-u Pir'den tüm dünyaya duyurmaya çalıştık.

Geçen senelerde şiir şöleni programımızla birlikte şiire dair gelişmelerin tartışıldığı, fikirlerin ortaya konulduğu "Şiir Atölyesi" programı düzenlemiştik. Aynı düşünce ve teknikle bu sene de bir sempozyum gerçekleştirmiş olduk. Sempozyum oturumlarında "Cumhuriyetin Yüzüncü Yılında Türk Şiirinin Seyri" konusu bizzat şairler tarafından konuşulup tartışıldı, öneriler sunuldu. Modern Türk şiiri

sahasında ürünler ortaya koyan isimlerinin katkıları sunduğu bu toplantılar, yüz yıllık sürecimizin değerlendirilmesinin yanı sıra bundan sonrası için de genç şair ve okurlara yeni ufuklar çizdi. Şölen kapsamında, bütün şiir şölenlerimizden önce olduğu gibi elinizdeki kitabı hazırlayarak tarihe kaydetmeyi arzuladık

Şiir Şölenimizin yanı sıra böylece teknik bir meselede de devamlılık gösterebilme adına mutluyuz, umutluyuz. Bu noktada, modern şiirimizin gösterdiği gelişim ve edebiyatımıza sağladığı katkıdan memnun olduğumuzu da söylememiz gerekiyor. Karatay Belediyemizin ortaklığında geleneksel bir hüviyet kazandırdığımız Mevlânâ Şiir Şöleni'nin bundan sonra da devam

edeceğine inancımız tamdır. Bunun, dilimize zenginlik kazandıran şiirimize ve şairlerimize vefa borcumuzu olduğunu ifade etmek isterim.

Bu vesileyle, Mevlânâ Şiir Şöleni'ni birlikte düzenlediğimiz Karatay Belediye Başkanı Hasan Kılca'ya ve ekibine, atölye ve şiir şöleni hazırlık aşamalarına ve uygulanmasına emek veren Osman Özbahçe, Vural Kaya, Atilla Yaramış, Emre Öztürk ve TYB Yönetim Kurulu üyelerine, elinizdeki kitabın hazırlanmasında emeği geçen Ahmet Aka'ya, Mevlânâ Şiir Şölenimize katkı veren bütün kurum ve kuruluşlara, onur konuklarımıza, şair ve eleştirmenlerimize katkılarından dolayı teşekkür ediyoruz.

TAKDİM

HASAN KILCA
Karatay Belediye Başkanı

Günlük hayatta kullandığımız kelimeler şiir atmosferinde işlenerek berraklaşan sanat malzemesi haline geliverir. Şiirin kendine has tamamlayıcı bir özelliği vardır.

Şiir, duygu ve düşüncelerimizin en güzel dışavurum şeklidir. Sait Faik, “Şiir olmayan yerde insan sevgisi olmaz. İnsanı insana ancak şiir sevdirebilir” diyerek şiire bir başka bakış açısı kazandırmış ve toplumsal hayattaki yerine vurgu yapmıştır.

Konya’mız derin kültürel geçmişi, insanlık tarihine ışık tutan arkeolojik alanları ve müzeleri, her biri mimarlık şaheseri olan cami ve türbeleri, etkileyici doğal güzellikleriyle bambaşka bir şehirdir. Konya, gönüller sultanı Hz. Mevlânâ’nın şehridir. Konya, şiir gibi bir şehirdir.

İşte bu aziz şehirle özdeşleşen Hz. Mevlânâ, asırlardır insanların ruhuna dokunarak, derin düşüncelere sevk etmiş ve manevi yolculuklarında yol göstermiştir. Aşk, gençlik, hoşgörü ve birlik gibi evrensel değerlere odaklanarak, insanlığa umut saçan Mevlana’nın öğretileri, yüzyıllardır kalplere dokunmaya devam ediyor.

“Böyle ihsan sahibinden umut kesmek olmaz, rahmet ipine yapışın.

Önce zor olan nice iş zorluk geçer de kolaylaşır.

Umutsuzluğun ardından nice umutlar vardır.

Karanlığın ardından nice güneşler vardır” dizeleriyle ümidi ve ümidin içinde filizlenen güzel günleri işaret eder. Bu durum, şiirin inanç ve iletişim gücünü de ortaya koymaktadır.

Bizler de bu güzel şehirde, Anadolu toprakları üzerinde yaşamış ve kıymetli eserler bırakmış şairlerimizin eserlerini, Mevlânâ Celaleddin Rumi'nin ismi ile düzenlediğimiz şölenle yüzbinlerce gönle taşıyoruz. Karatay Belediyesi olarak kültür ve sanat etkinliklerine büyük önem veriyoruz. Çünkü bu tür etkinliklerin insanımıza ve şehrimize değer kattığına inanıyoruz. Hz. Mevlânâ'nın o eşsiz ikliminde; şiir ve şair arasındaki kutsi bağı daha da güçlendirmeye katkı sunmak istiyoruz.

Vuslatın 750. yıl dönümünde “**Düşüncen gül ise sen gül bahçesisin**” diyen Hz. Mevlânâ'nın sözünü referans alarak 14 bin metrekaarelik alanda gü-lün 190 çeşidi ile onun hatırasına it-hafen Karatay'a kazandırdığımız bahçemizi 'Mevlânâ Gül Bahçesi' olarak isimlendirdik.

“Şu toprağa sevgiden başka bir tohum ekmeyiz, şu tertemiz tarlaya başka bir tohum ekmeyiz biz” diyen Hz. Mevlânâ'nın dünya görüşü, millet olma şuurunu yerleştirmiş ve gönül coğrafyamızı bu aziz değerle mayalamıştır. Bu minvalde Cumhurbaşkanımız Recep Tayyip Erdoğan'ın tensipleriyle Mevlânâ'yı hürmetle ve rahmetle yâd etmek üzere vuslatının 750. yıl dönümü olan 2023 yılının 'Mevlânâ Yılı' olarak

kutlanacak olması bizim için ayrı bir sevinç olmuştur. Mevlânâ Yılı kapsamında gerçekleştireceğimiz **13. Mevlânâ Şiir Şöleni**'ni icra ediyor olmanın heyecanı içerisindeyiz.

Mimari, ilim, bilim, kültür, sanat ve edebiyatta öncü olmuş bir ecdadın mirasçısı olan bizler, dün kazandığımız bu değerleri daha ileriye taşımak için bugün hareket halindeyiz. Ecdadın emaneti olan kültür ve sanat adımlarını takip ederek; şair, yazar ve eserlerimizi korumak ve gelecek nesillere taşımak için gayret ediyoruz.

Elinizde bulunan bu kıymetli eser, şiirin düşünce değişimine ve duygusal derinliğine bir başka pencere açmayı amaçlıyor. Çünkü şiir, dil sınırlarını aşarak insanların kalplerine dokunmuş ve yüzyıllar boyunca insanlığa rehberlik etmiştir. Bizler de şiirin bu olumlu yansımalarını bugün en güzel şekilde aktarmaya ve insanımıza en doğru şekilde ulaştırmayı hedefliyoruz.

Sözlerin bir bütün oluşturarak koca derya halini aldığı böylesi güzel programlarda bir arada olmanın sevinciyle; Mevlânâ Şiir Şölenleri 'ne katılım sağlayan tüm şairlerimize, Türkiye Yazarlar Birliği Konya Şubemize ve şiir yürekli tüm kardeşlerime şükranlarımı sunuyorum.

A. ALİ URAL

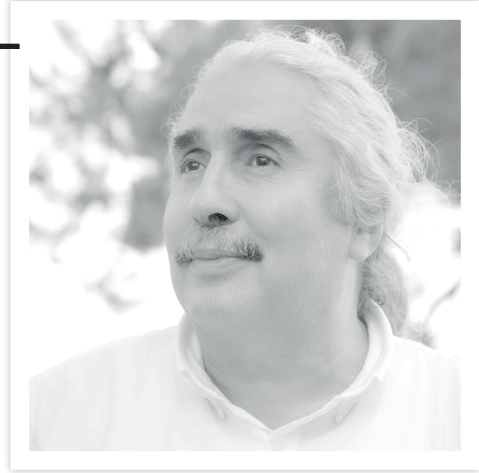
1959'da Samsun Ladik'te doğdu. İlk ve ortaöğrenimini Ankara'da tamamladı. İlk şiiri *Mavera Dergisi*'nde çıktı (1982). Yükseköğreniminin ardından bir süre editörlük yaptıktan sonra *Şûle Yayınları*'nı kurdu(1990). 1997'de *Merdiven Sanat* isimli aylık bir sanat dergisi çıkardı. 22 sayı çıkan bu derginin yanı sıra *Kitaphaber* isimli iki aylık bir kitap-kültür dergisi yayımladı. Neşrettiği dergiler arasında bir şiir ve poetika dergisi olan *Merdiven Şiir* de bulunuyor (2005–2007).

2006-2012 yılları arasında Türkiye Yazarlar Birliği (TYB) İstanbul şube başkanlığını yapmış olan A. Ali Ural, bir dönem de Şehir Tiyatroları Repertuar Kurulu üyeliğinde bulundu. 1995'ten bu yana "Yaratıcı Yazarlık" atölyelerinde usta çırak ekseninde talebeler yetiştiriyor. 2011 yılından beri çeşitli üniversitelerde "Yaratıcı Yazarlık" ve "Okuma Biçimleri" dersleri veriyor.

2012 yılının Şubat ayında birinci sayısı çıkan ve edebiyat ağırlıklı bir sanat dergisi olan *Karabatak*'ın genel yayın yönetmenliğini yapan Ural'ın "Hızır'la Kırk Saatin Kurgusal Yapısı" konulu bir yüksek lisans tezi ve "Türk Hikayeciliğinde Anlatıcı-Okur İlişkileri (Sabahattin Ali, Sait Faik ve Mustafa Kutlu Örnekleri) konulu bir doktora tezi bulunuyor.

Eserleri:

Şiir: *Körün Parmak Uçları* (1998), *Kuduz Aşısı* (2006), *Gizli Buzlanma* (2013), *Mara ve Öte-*

ki Şiirler (2017), *Kağıda Sarılı Rüzgâr* (2022) *Kana Karışan (Toplu Şiirler)* (2022) *Öykü: Yangın Merdiveni* (2000), *Fener Bekçisinin Rüyalari* (2011) **Deneme:** *Posta Kutusundaki Mızıkacı* (1999), *Makyaj Yapan Ölüler* (2004), *Resimde Görünmeyen* (2006), *Güneşimin Önünden Çekil* (2007), *Satranç Oynayan Derviş* (2008), *Tek Kelimelik Sözlük* (2009), *Ejderha ve Kelebek* (2010), *Bostancı Bahane* (2010), *Peygamber'in Aynaları* (2015), *Bisiklet Dersleri* (2017), *Ay Tiradı* (2018), *Raf Ömrü* (2019) **Tercüme-Araştırma:** *Divan / İmam Şâfî'nin Şiirleri* (2002)

Ödülleri:

Ejderha ve Kelebek (2010 TYB DENE ME ÖDÜLÜ), *Gizli Buzlanma* (2013 TYB ŞİİR ÖDÜLÜ), *Uluslararası Abdullah Tukey Büyük Şiir Ödülü* (2015 TATARİSTAN-KAZAN), *İstanbul Edebiyat Festivali – Edebiyat Dergiciliği Üstün Hizmet Ödülü* (2015), *Ankara Edebiyat Festivali – Şiir Büyük Ödülü* (2022)

DÖRT YÜZ ELLİ BİN

birden ona kadar sayabilirsın, birden yüze, birden bine
birden on bine kulakların çınlar seni yâd eden var cennette
yükseldikçe rakamlar cızırdar radyo uzun dalgadan
her ev bir dağ olur ve her dağın karı erimeye başlar
eridikçe renk değiştirir kar eridikçe boğaza akar lav
on beşli Halil bilmez bu bilmeceyi, çarşıdan aldım bir
aynalı çarşıya geldim bin, ana tam dört yüz elli bin
çil çil gözler döktüm önüne çil çil yirmi dört ayar
yirmi dört saat titrememiş kirpikler serptim geceye
örsümüzden gemiler geçtikçe çekicimiz yanacak
havayı kokluyor kurtlar başlarını yukarı kaldırıp
baruttan bulutlar baruttan bulutlar baruttan bulutlar
kuyruğu düğümlü bir atın var mı onu söyle
at kuyruklu bir yârin vurulduğunda ağlamayacak

ben Çanakkale'nin hikâyesini yazamam dört yüz elli bin
kalemimi kurtlar yer ağaçtan bir dal keserim kalem yerine
yazacaksın toprağa yazacaksın ah toprağa karışacaksın
üç el ateş edeceksin havaya akbabalar pat pat düşecek
at kişneyecek şiirin gemi azıya alma vakti, köpükler saçma
deli deli yazacaksın deli deli akan bu ırmakların ardından
elim gitmiyor fakat dört yüz elli bin yazmaya toprağa
çek değil bu karşılıksız, kuyruklu yalan değil
candan bulutlar candan bulutlar candan bulutlar
tam dört yüz elli bin kalp, muhabbet yalan değil
gümbür gümbür damarda çağlıyor hakikat, kan değil

vur dizini toprağa anlaşılsın dağ gibi evlerden geldiğin
deniz çakalı vinstın boyun eğsin dalgalarına
gerçeksin sen sayılarla oynayanların düşleri yerle yeksan
nerden baksan aynı manzara aynı terli uçurum
kalemine mürekkep çek lacivert gök al deniz
sağdan sola soldan sağa aynı hat aynı levha
sağdan sola soldan sağa dalgalanıyor kaderin
melekler selamlar melekler selamlar melekler selamlar
Arıburnu, Conkbayırı, Kanlısirt, Anafarta
rakamla 450.000
yazıyla dört yüz elli bin
kanla dörtyüzellibin

O ŞEHİRİ YAPILIR GÖRDÜM

muhabbet harcını kardım da geldim huu güzel güzele
demiri yere vurdum altını göğe huu maden madene
bir ceylanın yarasından sağalttım huu gazel gazele
misk karnındaydı aşkın bıçakladım huu giden gidene

Nâgehân ol şâra vardım ol şârı yapilir gördüm
Ben dahî bile yapıldım taş ü toprak âresinde

ateş tuğlası yaptım kızıl çamurdan huu güneşten güneşe
direkler döktüm köknar kolundan huu haliçten haliçe
bir sürekle avıydı izinden tanıdım huu kırıştan kırışe
lugatta okumuştum akarmış dil huu bir içten bir içe

Nâgehân ol şâra vardım ol şârı yapilir gördüm
Ben dahî bile yapıldım taş ü toprak âresinde

hayaller kurmuştum cennet kapısı huu şekilden şekle
cehennem taşını yüklenmek mi huu bir uçtan bir uca
cihan halkı acıyıp taşısın köleyi huu akıldan akıla
muaf sayılmasın hafıza delilikten huu haraçtan haraca

Nâgehân ol şâra vardım ol şârı yapilir gördüm
Ben dahî bile yapıldım taş ü toprak âresinde

bir sinede değil bir kitapta kaldım huu sayfadan sayfaya
tökezledim ben beni bil düşmeyeyim huu halden hallere
Hızır'ı gölgesinden tanıdım ipek suda huu karşıdan karşıya
hilat biçtim aydan şarkılar söyledim huu kuldan kullara

Nâgehân ol şâra vardım ol şârı yapılırd gördüm
Ben dahî bile yapıldım taş ü toprak âresinde

şehre geciken bendim malayani atında huu görüşten görüşe
malam yok şakulüm şüpheli huu ağaç olurum tabuttan tabuta
feleğin yayı titredikçe titrerim huu el verin yarıştan yarışa
Somuncu'dan ekmek Bayram'dan sevinç huu buluttan buluta

Nâgehân ol şâra vardım ol şârı yapılırd gördüm
Ben dahî bile yapıldım taş ü toprak âresinde

ABDURRAHMAN EKİNCİ

1964 yılında Adıyaman'da doğdu. İlk ve Orta öğrenimini Malatya'da tamamladı. Gazi Üniversitesi G.E.F. Kırşehir Eğitim Yüksekokulu'nu bitirdi (1990). Lisansını Anadolu Üniversitesi Lisans Tamamlama Programı Türkçe Bölümünde tamamladı (2000). Şiirleri Yedi İklim, Kertenkele, Kargış, Başka Dünyalar ve Buzdokuz dergilerinde yayımlandı. Sekmeleri Durmak (Yedi İklim, 2017) adlı bir şiir kitabı ve Münzevi Mütefekkir Üstat Hüsamettin Yıldırım (Malatya Büyükşehir Belediyesi Yayınları, 2018) adlı bir de söyleşi-biyografi kitabı var.1991 yılında başladığı öğretmenlik görevine Malatya'da devam etmektedir.

ÇAĞRILAN

şiiir açık söyler
kral çıplak

biz hangiyiz

şimdi biz ne yapmış oluyoruz bunu demekle
hangi dünyanın bir yerinde cenge çıkıyoruz

çünkü insanlar bunlardır ve çok nebze unutmaktır

-hayvanlar unutmaktan münezzehtir
ilk akla gelen şeyi düşünmeyelim
o başka şey-

yaşamak her yöne doğru
insanlığın nerde duracağı belli mi olur
bir durma anında dünyanın dışına çıkılabilir-ler
dışında olmak içinde olmamak mıdır
siz zannedebilirsiniz bunu

uzaklaşıyoruz uzaklaşmak
başka yaklaşmaktır
anlayabilecek miyiz

ilk defa tecrübe edilen olacaktır yeniden
yaşamının her bir hali

odaklanalım ki
insanlıklar bir odaklanma sorunu yaşıyor

bir dünya pandemi – zorunda bırakmıştı
bu durumdan maskeli fotoğraflarımız
maskeye gerek kalmayacak çağa erişmiştik halbuki
maskesiz maskeli çağın

bir eksperin tütündeki protein ihtimalini işarete benzeyen
bir ses gibisi yani – bunu ben-siz anlamadınız
tütünün soy ağacı acıya ortak olan
bir suyun da aktığı yerden gelir

çıkışsızlık yaşanabilir
çıkışı olmayan veya çok
çıkışı olmakta aynı anlamı söyleyebilir

anlamdan – çok anlamlılığa taşınmak
ablukasını yaşamak
ihtimalden bahsetmiş oluyorum
çok anlamlılık ihtimalliğe kaymadır bodoslama

kaymanın ne zorunlu tehlike olduğunu
biliyoruz artık – her yerde dünya
dünya her yerde bir

çıkışsızlık anında durabilirim kendimi

ayaklarınıza sahip çıkmalısınızdır
gidecek başka yeri yok bir yokluk
kendinize iyi bakın çünkü
karartı anında bir karar
-uyarmak istemiştim-

herkes kendisine dursun aslında

maksadını aşan bir
maksadına yaklaşan
bir canlı düşün

-bir zürafa boyunu ölçmeye gidiyordur
boyundan büyük işlere-

mağara şekillerine doğru almış gidiyor
başka sayılan da bulunur
bir tıklamayla
kaç milyon baloncuk birden patlayabilir
kalaylanmış söz öbeği

arada sızan bir ışımaya
gözlerinin kamaşması bundan

karşı
kere kamaşır
söz kamaşmanın olur

burası – ruhtan sorulacak
sen sorma geç
bu sorunun cevabı sen değilsin
bilme geç

bir müzik böyle bir günde ağmış olabilir
-o müzik
herkesin başkadır-
yağmur böyle bir günde

yağmurun – gün ve saat bellidir
belli olmayan yağmur değildir

YOLA HAZIR BİR YOL

yaşamak kolay olaydı
ölüm olmazdı sonunda

bir uzun yola çıkacağım
yola hazır bir yol

aldığımı aldığıma bırakıyorum
bir aldatmacayla – uzadığı
başka herkesin iyi olması gibi

şekilli dünya eşiğini çok
seyrine dalmak uğraştırıyor

bu eşitlik bozulmadı
başka eşitlikler – bekliyor
bir açıklama yeni geldi
yüzyılın eşya kuyruğu – sıra gelmeyebilir

akla karşı ayakların topladığı
çığlık çığığa tabiatın yerinde
çığlık çığığa bir güneş
imzala ve geç
s o s y o b i l i m l e r e göre

silinen adımlar istemiyorum

-aklın sokmalarını hatırlamayı
sakin ve sakın bir oluşturmaya bak
o yerden çıkmak diye
başkasının yer loşluğuna heves etme

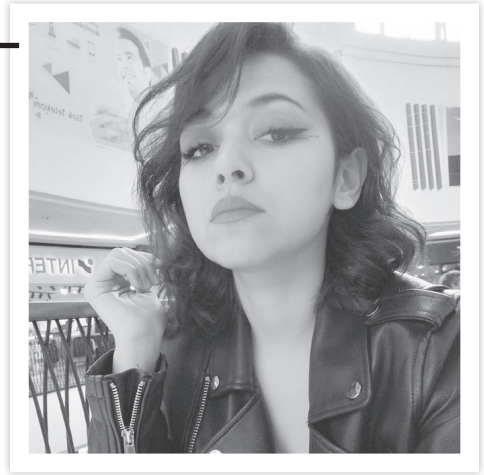
durma bunu
trend boşlukları gör
ucu açık aletlerin keskinliğinde
gözden geçir
ip üzerinde hop bir cambazlık
yere düşenler düşsün kere
canın çok bıkılacak gibi duruyor-

sormak isterdim – çok sorular çok

kemiğinden güçlü
bir güzel soruyla mı yaşar insan

AFRÂ KUTLUĞ

1995, Konya doğumlu. Sanat tarihçi, kolaj ve performans sanatçısı. Plüton Yayın, Kharon ve Apollo yayınlarının kitaplarında editörlük, Analog Lama fotoğraf dergisinde de fotoğraf editörlüğü yapmıştır. *Kuş Kusalım* (Plüton Yayın, 2021; ikinci baskı, 2022), *Mercan Mezarlığı* (Plüton Yayın, 2022), *Ters Turna* (Plüton Yayın, 2022), *Sû Kayıtları: benden korkma bül-bülden de* (Plüton Yayın, 2023) kitapları yayımlanmıştır.

XXX

caddenin karşısında
binlerce dikili taş
yaşın kaç
hiçbir şeyin olmadığı zaman/da

binlerce dikili taş
ve
hiçbirini bilmeden
geçiyorum aralarından dans ederek
yaşım kaç

Ikra/
ademden sonra
usandı tanrı
kilden ve alaktan.
tek istediği üflemektir çünkü
ismi ve cismi
görev ademe düştü
surdan önce
havvada yoğruldu ak toprak
tanrı üfledi her doğana
puff
baltasını ve esasını
salladıkça azrail
işte orada
ayaklanıyor oğulları
hınçla bakarak
battıkça batarak

orada, evet bak!
tufan oldukça
tırnaklarının arasındaki kil
kuruyor gözlerim gibi
üfle ve
üfür var-ı yok-u

sonra
silahlar ve kan
seviştikçe
toprak oldu, kil oldu
ademin eli
kaz çukuru
yak kemiği
ellibin adım boyu

şu caddenin karşısında
binlerce
dikili taş
asrı sorma
dikildikçe dikiliyor tüy gibi
boğazıma

asra yemin hücrelerim
kuru killeri ayıklıyor
hepsi birer put
üzerlerinde
tanrının parmak izleri
aşka yemin

ben gebeyim
içim kil dolu
göğsüm put
ne taşım
ne aşım
mezarımda
cehennem çiçekleri

havva'nın duyum eşiği ____.

sekteye uğrayan
fakir oksijenli suyumu
arındıran kas
kaskatı midemde boğulurken
yedi krallığın
yirmi iki metre
örtüsünü
nitrojen dolu helkenin içinde
çitiliyordum
cebel el lawz da yeniden
yaratılmış ateş*
varlığı hiçlikle közlüyor
bu
koku
kas-ığımın kokusu
anımsatır mı
ad'ı
10/01
her gün tekmelediğim şu sandalye
yaşamın maketlerini kestiğimiz
kırmızı saplı bıçakla
-senin çekmecende de var olan-
her şeyi hatırlatıyor

AHMET AKA

Hadim (Alata) doğumlu. Konya yerel basında muhabirlik, haber müdürlüğü, sanat yönetmenliği ve yazı işleri müdürlüğü yaptı. Şiirlerini; Güneysu, Sur, Cuma, Bizim Okul, Çalı, Çerağ, Büşra ve Jurnal dergileri ile Yeni Ufuk, Türkiye’de Yarın, Dönüşüm, Merhaba ve Hakimiyet gazetelerinde yayımladı. İmam Hatip Liselerinin 40. Kuruluş Yıldönümü dolayısıyla açılan şiir yarışmasında Türkiye birincisi oldu. Sürekli Basın Kartı sahibi olan Aka Çimke Yayınları ve cimKitap kurucuları arasında yer alıyor.

ESERLERİ

Şiir: Sevinç Gözyaşları, Bir Gönül
Fethetmek, Devrim Şarkıları, İnce Düşler

Roman: Sevgi Rüzgarı

Çocuk Hikayesi: Ardıçkuşu ile Ağaçkakan

çıkagelir o an/sızın

bu puslu şehirden alıp başımı
göçmen kuşlar gibi
yine bir nisanda bir cuma vakti
yük trenleriyle dönebilirim

o eski ıslığı çalarken rüzgâr
ışıklar düşünce avuçlarıma
üşürüm o ıssız köşe başında
ısıtır içimi bir korku, telâş
ısıtmaz ateşler elimde yansa

yine bir türkünün mırıltısı var
dudağımda şimdi o günden kalma

<Kar ayazında gülüm donsam ısıtma beni
Kara yazında öldüm, öldürmez sıtma beni>

her adım atışında anımsasan adımı
belki çıkagelirim bulutlu bir havada
sana tekrar bir bahar getirsem toroslardan
bin bir umutla çalsam gıcırdayan kapını
beklesem ardından dakikalarca
çıkmasan karşıma, n'olur çıkmasan

yahut o şehirden kaçırırsan beni
/bir ışık hızıyla / fırlatsan düşlerin can evlerine
bir ressam fırçası kirpiklerinle
çizilir ölümün tatlı siması

bu puslu şehirden çok uzaklarda
sulara düşürme yangınlarımı
karanlık çökmeden tut ellerimden
yakut lambalara sar saçlarımı

sen beni hep bekle, kutsal beklemek
sabır, sana sunduğum nişan yüzüğü
çıkarma düşmesin parmaklarından
bozulmasın bana yaptığın büyü

bir nisan kuşluğu kuşlarla uçup
uçarı gülümseyişler getirsem sana
ve her şeyi tekrar tekrar anlatsam
sonra rüya bitse, kalksam doğrulup...

tutup yakasından yalnızlıkların
turnalardan evvel, güneşten evvel
gelip pencerene konabilirim
çığlıkla uyanma uykularından
kollarımdan tutup çevirme beni
ayırma sevgili hülyalarımıdan

EYLÜL

Eylül, saçlarında saklı bir yağmur
Son yazın gözyaşı avuçlarında
Eylül ikimizden daha da mağrur
Nisanlar uçuşur bakışlarında

Eylül, sıırıslıklam; bizlere âşık
Kıskanır şubatı, mart kışlarını
Rüzgâr vurmuş gibi karmakarışık
Kırağı mı çaldı bakışlarını?

Eylül, bir şarkının fotoğrafında
Kumral mevsimlerin ilk göz ağrısı
Eylül, gönlümüzün bir tarafında...
Gizli sevdalardır bundan gayrısı

Eylül, anamızın bize duası
Elimizden tutup aşka yürüten
Tüm ayrılıkların acı vedası
Ateşte dondurup, karda eriten

Karınca yuvası gibiyiz Rânâ;
Hüzne gem vuruyor umutlarımız.
Pervane olmuşuz nice hicrâna
Eylülden başlıyor hudutlarımız

Yas eylül, gam eylül ve hüzün eylül
Hayatı kuşanmış şunun şurası...
Yaz eylül, güz eylül ve yüzün eylül
Adeta yaşamla ölüm arası

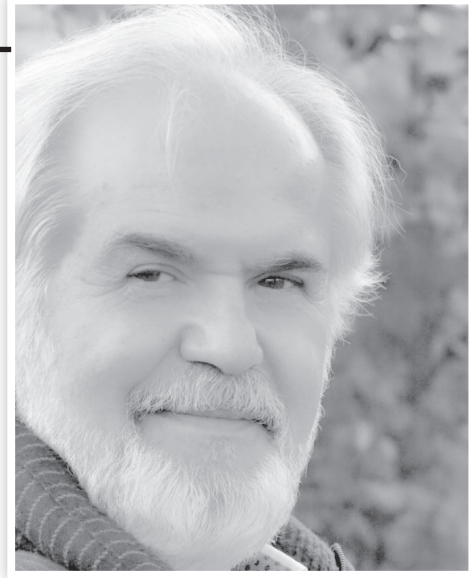
AHMET ALKAN

1 954 Konya/Ahırlı doğumlu. Yüksek Mimar ve Kent Plancısı. Bilim (Prof. Dr.) ve siyaset (Milletvekili) insanı. Aynı zamanda, mimari proje üretmeyi hayatının anlamı olarak görüp her döneminde çizen ve fırsat buldukça da inşa eden uygulamacı bir meslek ve iş adamı.

İlkokul (*Alparslan İlkokulu, 1960-65*), Ortaokul (*Karma Ortaokulu, 1965-1968*), Lise (*Erkek Lisesi, 1968-1971*), Mimarlık Lisans (*KDMMA, 1971-1975*) eğitimini Konya'da tamamladı. Yüksek Lisans (*İTÜ Mimarlık Fakültesi, 1975-1977*) ve Doktora (*İTÜ Sosyal Bilimler Enstitüsü 1980-1983*) derecelerini İstanbul'dan aldı.

1978 yılında başladığı akademik hayatında çok sayıda bildiri, makale, seminer, konferanslara katılımı yanı sıra düzenlediği ulusal ve uluslararası sempozyumlar ve yayına hazırladığı dergiler ile (ICONARP) kuruluşuna öncülük ettiği ve kurucu dekanlığını yaptığı (2012-2018) SÜ Mimarlık Fakültesi'ni kurumsal kimliğe kavuşturmak, hayatının önemli amaçları arasında yer almıştır.

Hayal kurmayı mimar kimliğini besleyen en verimli kaynak olarak gören Alkan, şiir ve edebiyatla da meşgul olmaktan geri durmamıştır.

Farklı bilim dallarında yetiştirdiği binlerce meslek insanlarını hayatının amacı ve gurur kaynağı olarak gören Ahmet Alkan, birikimlerini ve yaşadıklarını kayda geçirmeyi, kalan ömrünün toplumsal ve bilimsel sorumluluğu olarak görmektedir.

KİTAPLARI

Gelişim Süreci İçinde Kentin Sosyo-Ekonomik Analizi (ders notu), KDMMA Yayını no: 12, Konya, 1981

Tarihi Çevre Düzenleme İlkeleri. KDMMA Yayın no: 21, Konya, 1982.

Şehirselle Yerleşmelerde Teknik Altyapı Planlamasında Yararlanılabilecek Yeni Bir Yöntem Araştırması. SÜ Yayınevi, Konya, 1983.

Konya; Tarihi Kentin Planlama Sorunları, Ceylan Ofset, Konya, 1994.

20. Dönemden Kesik Çizgiler (TBMM konuşmalarından seçkiler), TBMM Yayınevi, Ankara, 1996.

Sevda Mevsimi (Şiirler), Palet Yayınevi, Konya, 2013.

68 İkliminde TİPİ (Anı Roman), Akçağ Yayınevi, Ankara, 2015.

Naz Demi (Şiirler), Palet Yayınevi, Konya, 2019.

Anılarla Son Elli Yılın Mimarlık ve Planlama Pratiği YEM Yayınları, İstanbul, 2019.

Karıncaın Anılarından Köşede Kalanlar, (makalelerden seçkiler), Palet Yayınevi, Konya, 2021.

Planlamada Yeni Arayışlar; Ontoloji ve Planlama, YEM Yayınevi, İstanbul 2022

O (ki gönüllerde yaşıyor), Palet Yayınevi, Konya, 2022. (Yolcu müstear ismiyle)

He (who continues to live in the souls), Palet Yayınevi, Konya, 2022, (Yolcu müstear ismiyle).

ÇOCUK DÜŞLERİM

Unutmuşum epeydir;
Ne güzelmiş seninle el ele yürümek
Elif elif yağan karın altında
Üşümüştü kedileri beslemek
...Ve seslenmek kayıp sincaplara
Sükût abidesi meşelerin altında;
Çıkmayacaklarını bilerek...

Ne kadar özlemişim;
Çocukluğumun ıslak ayaklarını,
Atkımdan eksilmeyen ana kokusu
Sobanın üstünde kaynayan bulgur;
Tütüyor her tarafta afyonu!
Kenarında mindere kıvrılıp
Derin bir akşam uykusu...
Ne güzelmiş seninle
Saf, temiz ve çocuksu
Kar altında bir akşam yürüyüşü...
Yaşamak yeni baştan;
Çocukça bir düşün...

Varsın içimden eksilmesin
Çocuk titremelerim, ürpermelerim
Elli yıl evvelinden çıkıp gelsin
Bir bir eski sevgililerim...

Uzak düşlerinde hasret;
Atkısında anne kokusu...
Durmada üşüyen bir çocuk!..
Ama içimde sevmek arzusu,
Küçücük ellerin ellerimde
Ne güzelmiş seninle

Kar altında Meram gecelerinde
Yeniden yaşanan çocukluk...

Varsın hiç bitmesin
Ömrüme yağan kar ve ürpermelerim.
Yeter ki penceremde kuşlar beslensin,
Bahçemde kedilerim...

Ben seninle lâpla lâpa kar altında
İçimde çocuk heveslerim
Ayaklarımda ıslak üşümelerim,
Kulaklarımda mahur beste;
Sevdalım; senin sesin
Yavaş yavaş ömrün sonuna giderim...

...Ve her kar yağdığında aheste aheste
Yeniden başlar bahar hayallerim
Unutamadığım gençlik düşlerim...

Varsın üşüsün ayaklarım
Kış ayazında dunsun ellerim.
Varsın yağsın durmadan kar; elif elif
Hasretinle üşürken dudaklarım,
Sevginle ısınan gönlüm üstüne...

Ne güzelmiş canan seninle
Kapılıp o ilahi rengin büyüsüne
Hüzün otu saçlarında birer birer
Tutmaya çalıştığım kar tanelerim...

Ne hoşmuş seninle yeniden yaşadığım
Çocuk düşlerim,
Seninle can bulan
Beyaz bembeyaz heveslerim...

MUHASEBE-İ NEFS-I

Biz gariplerin garibi son nesil
Doğduk yetimler yetiminin yalnızlığında!..
Sığındığımız derme-çatma barakalardı
Bir bozkırın sapsarı ıssızlığında
İpil ipil yanan bir kör kandil
Ümitsiz yarınların fallarına bakardı...

Baharlarımız, yaşanması zor baharlardı
Gönülsüz çiçeklenen dallarımızda
Umutsuz yalnızlıklar açardı.
Gelsin diye dört gözle beklediğimiz,
Bereketli topraklara sınımsız yazlardı...

Ahdimiz vardı, andımız vardı
Haramdan sakınmak üstüne sadık kalınan...
Dayandığımız ata dualarımızdı
...Ve yetimler yetiminden kalan
İbadetimiz paha biçilemez kutsalımızdı...

Sokak lâmbalarının ışığında kitaplar
Ümitsiz gönüllerin muştulu rehberiydi...
Yokluğa şükrettiler varlığı dağıttılar
Bu garip nesil, Peygamber ümmetiydi...
Ya da Yesi'den destur alıp yola çıkan
Anadolu'nun son Yesevî dervişleriydi...

Gün oldu bulduk yedik içtik
Lâkin sevmedik **“israf edeni!”**
Hiçbir dem kendimizden bilmedik
“Komşusu açken tok yatağa gireni...”

Sırt sırta verip gariplerin nesli,
Bitmez sanılan zor yılları aştı da
Yaldızlı yalanlara aldanıp kandı!
Son demlerinin görkemli saltanatında...

Söndü yarınları ışıtan o kör kandil
Öksüz kaldı yolumuzun ışığı kitaplar
Sokak lâmbalarının altında
...Ve unutuldu yalnızlığında eski dostlar...

Dünyaya açıldı duaya kalkan ellerimiz
Serapa riyaya bulandı
Karanlığa gömüldü aydınlık gönüllerimiz.
Bitti saf, tertemiz çocuk rüyalarımız
Aştı birdenbire
Doğrularımızı yalanlarımız...

Sardı dört bir yanımızı yalan-dolan
Nerededir Yâ Rab göster n'olur
“**Bir garip**” o nesilden geride kalan
Belki bu şifasız derde derman olur...

Uyansam bir sehere hasbi gözyaşlarıyla
Uyansam yeniden n'olur bir sabah
Penceremde adını anan kumruların
Çocuk seherlerimde kalan uyanışlarıyla...
...Ve bize neler oldu bir yol anlasam
Kaybettiğim gariplerin garibi nesle
Kalan ömrüm boyunca ağlasam ağlasam...

Ruhumun dinlendiği o ney sesinde,
Yaşanmış eski baharları arasam
Döner mi bana yeniden bilemem
Saf ve temiz çocuk rüyalarım

Açar mı acaba yeniden kapılarını
Bugünün hayallerine yuva olmuş,
Derme-çatma barakalarım?..

Yıksam haramla yapılmış konaklarımı
Affeder mi bilemem yeniden;
Doyursam bütün açlarımı
Tutsam bütün açıklarımın elinden
Lûtfeder mi riyasız namazlarımı?..

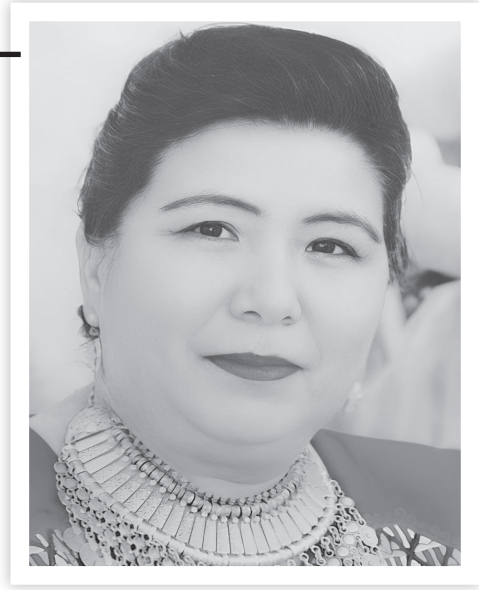
Çocukluğumun minarelerinden yükselen
Maveradan gelircesine o İlâhi davet
Işıtır mı kararmış, mahzun şafaklarımı
Verir mi geriye, gönülden dualarımı?..

İçten gelen bir “olur” diyemiyor dîl,
Unutsam da gaafil yaşadıklarımı
Galiba ebediyen söndü o kör kandil
Karanlıkta bıraktı yarınlarımı...

Meram. 16 Ocak 2020

ARAZGÜL REJEPOVA

28 Aralık 1967 senesinde Türkmenistan Devletinin Daşoğuz vilayetinin Göroğ- lu etrapında dünyaya gelmiştir. Şiir yazmaya çocuk yaştan itibaren ilgisi olan Arazgül'ün ilk şiiri 1980 senesinde, 6 sınıfta okuduğu dönemlerde Türkmenistan Devletinin çocuklar için yayınladığı "Mıdam Tayar" gazetesinde yayınlanmıştır. Bundan sonra Türkmenistan'ın çeşitli gazete ve dergilerinde şiirleri yer almıştır. Daşoğuz vilayetinin "Daşoğuz Haberleri" gazetesinde 1988-1994 senesinde köşe yazarı olarak haberler ve makaleler paylaşmıştır. Arazgül, 1992 senesinde Türkmenistan Devletinin Marı (Meriv) vilayetinde geçirilen şiir şölenine katılmıştır. Bunun yanı sıra her sene Mayıs ayında devlet tarafından geçirilen "Mahtımkulu Şiir Şölenlerine" kendi şiirleri ile katılım sağlamıştır. Türkmenistan devletinin gazeteleri ve dergilerinde 200 den fazla şiirleri ve 50 den fazla makaleleri yayınlanmıştır. Arazgül, günümüzde Türkiye Cumhuriyetinin Ankara şehrinde yaşamaktadır ve Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsünde Tarih Anabilim Dalı üzerine doktora yapmaktadır. Arazgül, TYB tarafından 18 Kasım 2019 senesinde Edir-

ne şehrinde düzenlenen Uluslararası 13. Şiir Şölenine, TYB tarafından 13-15 Ekim 2022 senesinde Bursa şehrinde başlayıp Konya şehrinde devam eden "Türkçenin 15. Büyük Şiir Şölen" programına da Türkmenistan Devletini temsil ederek katılma hakkı kazanmıştır. Bunun dışında Türkiye'nin hakemli dergilerinde tarih üzerine ilmi araştırma makaleleri yayınlanmıştır ve yine Türkiye'de düzenlenen birçok bilgi şölenlerine kültür tarihi üzerine araştırdığı bildiri metinleri ile katılım sağlamıştır. Arazgül evli ve 4 çocuk annesidir.

BİLMEDİM

Kenarında yaydandım doğru ine bilmedim
Bu niçiksi ummandır içtim gana bilmedim
Bu ne acap dünyâdir geldim döne bilmedim
Ne ilhamlı gönüldür özge dana bilmedim
Bu Türkmenni Pragı'dan ayrı manı bilmedim

Ne acayıp bu mekan, gör bağı- eremi bar
Gönüller ne istese barçadan gereği bar
Görsen yüpekten yumşak, arslan dek yüreği bar
Hem Pragı dek acap gutratlı keremi bar
Bir toprakda mundan artık baylık kâni bilmedim

Ol aşıklık derdine âlem cahan hayrandır
Menli gızın ışkında bilbil bolup sayrandır
Niçe acap şiirler bu aşkına gurbandır
Ahırında zehinin gursağında armandır
Şondan ziyat ahmırı, ya armanı bilmedim

Yazlar ötendir mundan, sozulmandır hümmeti
Şondan galan aydım bar küysetmez naz-nığmatı
Munda yağşızadalan ziyadadır hormatı
Hey de beyik zehinin ölçenermi gımmatı
İl-gün bilen canı bir, özge canı bilmedim

Görüner bir menzileden, dağlarının dumanı bar
Ol beyik merdanların dününün dovamı bar
Gursağında ilhamı dilinde salamı bar
Beyik Magtımgulu'sı hem eziz Kuran'ı bar
Sığındım şondan özge din imanı bilmedim

GÖZYAŞLAR

Gözyaş deşip gelyâr sünnünü dünyân
Gözyaş akıp gelyâr buldurap inlâp
Gözyaş yanaklardan salıpdır yolu
Dünyânin dört küncü gözyaşdan dolu

Yetgincek ağlayar, ağlayar zenan
Sayatlar ağlayar, ağlayar keman
Ağlayar öteğçi ötende haçan
Ağlayar ahmırdan alcırap acal

Asman hem ağlayar güya bir aşık
Sergezdan dek dağdan dereden aşıp
Bu dünyede yitiripmi ezizin
Dodağını nemlâp gitti zeminin

Ağlayar kismetler, ağlayar alem
Belki bu gözyaşlar kemterdir hâlem
Zeminin gerşinde dörâli insan
Dörâpdır şeytan

Aslışıp sınından yapışıp yaka
İtip baryar bizi gözyaşa baka
Günâlen ahmırlan üstünden âtlâp
Bar zat gizlin dine gözyaşlar aşıkâr

Gözlerin ovası dolup dur yaştan
A, bagır daşdan

Gün berenok şeytan dürtüp böğrüne
Hökman deĝâymeli kimin gönlüne
Hökman kimdir biri çekmeli pıgan
Aĝladı geçmişim ağlayar devam

Şeytanın aĝına dolaşan dünya
Aĝlayar dinyar, Aĝlayar dinyar

ATAKAN YAVUZ

Tokat doğumlu. İstanbul Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi'nden mezun oldu. "Kunduz Dersleri", "Bakış Talimi", "Tanıyor Olabileceğin Kişiler" ve "Düşerken Söylenecek Şarkılar" adlı dört şiir kitabı yayımlanan şairin "Hata Günlüğü" ve "İyiler Asla Özür Dilemez" adında iki deneme ve "Dünyanın Rengi" adında bir anlatı kitabı bulunmaktadır. Ayrıca "Görülmeyen Modern/ Cenap Şehabettin" başlıklı bir biyografi kitabı hazırlamıştır. Halen muhtelif dergilerde deneme, şiir ve şiir üzerine yazılar yazıyor, çeviriler yapıyor. Buzdokuz dergisinin çeviri editörlüğünü yürütüyor. İstanbul'da yaşıyor.

EMOJİLER TÜKENDİ HÂLÂ ÇOK YALNIZIM

Sordum derviş Yunus'a, bu dünyadan ne anladın
Hiçbir emojiye sığmıyor yüzün hayli tarumar
Bak bozguna uğramış bulutlarda suretin
Senden تنها değildir şimdi hiçbir intihar

Aynı yerde ağrıyor gelip geçerken hayat
Aynı daldan sarkıyor kan sıçratarak güneş
Perde kalksa ne olur, aynı değil mi tirad
İncelmeden kopayım bana biraz şiir kat

Sarı çiçeği duyunca pıhtılaşıyor insan
Pahalıya mal oluyor bütün ucuz korkular
Sahibini arayan bir çığlık yere düşmüş
Dağılmış bir nar gibi bu münafık uykular

Bana biraz şiir kat çokça aşk azcık sabır
Ki bileyim anlamak bir yalnızlığa varmaktır
Anlayanlar hep ıssız anlamayansa bedbaht
Bana sabır bana aşk bana biraz şiir kat

ROTA OLUŞTURULDU

Yalın ayak yürü
Kelimelerin arasında
Kalbinden başka
Bavul almadan yanına
Sıfatları at
Fiillere güvenme
Küçült isimleri
Neyine yetmiyor
Bir kazazedenin kaderi

Çamlık tepelerden geç
Sırtını daya rüzgâra
Taş gibi sözler ara
Vurguları at
Bir mahalle çeşmesi bul
Ya da bir ağıt
Gecenin ayaklarını yıka
Okunmuş sularda

İnsan bir alıntıdır
Kendisi olamaz asla
Bir alıntıdır insan
Keder ve incinmekten yapılma
Bilmenin hüznü onda yarışır
Bilmemenin huzuruyla

Evlerin içindeki tehlikeli muamma
Eski madalyonlar, acının tarihi
Ve sahip olmanın kibri...
Kaldırılacak ne çok şey var aramızda
Bundan ki
Adını bulamıyorsun kimi şeylerin
En çok ihtiyaç duyduğunda

Öyleyse kıyılara
Bir daha kıyılara vur yüreğim
Saygını yitir saygıdeğer olana
Aslanı görmek
Başka türlü mümkün değil

Ve yücelik katmadan hiçbir şeye
Saf ve basit
Yaz ve çekil

ATILLA YARAMIŞ

1 986 Konya/Emirgazi doğumlu. İlk ve orta öğrenimini Emirgazi'de tamamladı. Yükseköğreniminin ilk yılını Afyon Kocatepe Üniversitesi'nde okudu. Daha sonra Konya Selçuk Üniversitesine geçiş yaptı. 2007'de buradan mezun oldu. Gözardı dergisini çıkaran ekipte yer aldı. Şiir ve yazılarıyla *Hece*, *Yedi İklim*, *Derkenar*, *Gözardı*, *Memleket Dergi*, *40ikindi*, *Kitap Postası*, *Millî Gazete*, *Mahalle Mektebi*, *İtibar* ve *Anadolu Mektebi Dergisinde* yer aldı. Anadolu Mektebi öğrencileri tarafından gerçekleştirilen program sonrasında, Necmettin Erbakan Üniversitesi tarafından basımı yapılan "*Hikâ-yemizin Yarım Asırlık Yerli Sesi Mustafa Kutlu*" kitabının editörlüğünü üstlendi. *Denize Atılan Mektup*, *Göl Efsanesi*, *Ömer'le Bir Kutu Macera Fatih Sultan Mehmet* ve *Gönüller Güneşi Mevlana Celaleddin-i Rumi* yayımlanmış kitaplarıdır. Halen Anadolu Mektebi dergisinin editörüdür.

OYUN

Sözlerim zayıftır benim, kitabım cümlelerim
Varsa da silinir karşında yere sığmaz yiğitlik
Suskunum; ne dersen de; dingin bir denizim
Yutabilirim diyeceğin her şeyi

Ödün veririm sana karşı gücümden
Kolayla unuturum bil ki her şeyi
Her şeyime her gün zehir saçsan da sen
Bu da ömrümün tuzudur derim

Bir oyun olsun her şey, ne çıkar?
Dalgın gözlerin gezinirken çarpsa bana
Çarptıkça doğsam; yeniden dirilsem
Bir oyun olsun her şey! Ne güzel

ADAM VE GÖLGESİ

(Biri sazın teli
Diğeri kemanın yayı)

...

Oysa acıkmış bir adamın gölgesi
Tok durmaz dalında sallanan bir meyva gibi

Ama acıkmış bir adamın bir gölgesi
Yağmurla yıkandığı zaman
Islatır sahibini

Sesinden bir hisar diker göklere sahibi
Güneşin ayın yıldızın bile düştüğü içine
Bu sefer sahip kaybeder gölgesini
Ve söylenir kendi kendine

.....

(Gölgedir, geleceği yer sahibinin dibidir
Ancak hemen terk etmeyeceği ne bellidir?)

Acıkmış adam bulur gölgesini
Ve kol kola girerler
Ayrılmayacakmış gibi

Adam sesine bir şekil verir
Gözlerine ve dilinin her çizgisine
Ve dizindeki güce, beyindeki hücreye
Sonra konuşkan bir huy takınarak kendine
Döner koluna girmiş gölgesine:

Benim de vardır elbet sevdiğim ey gölgem
Acıkmiş olduğuma bakma
Aşkî yüce bilirim ekmekten
Ve bilirsin işte şu huyum
Ah şu huyum yok mu benim
İçime gömemem bir şeyi sana anlatırım
Anlatmazsam eğer inan ki çatlarım

(Acıkmiş adam bir bir döktü içini
Dökerken gök gürlledi, güneş vurdu kendini
Vardı elbet onların da bir bildiği)

Gölge utandı ne çıkar
Adam çekildi kenara
Karardı boyu postu boylu boyuna
Gölge kızardı yangın aldı canını

(Kimse bir şey anlamadı
Niye yandı ki gölge
Bence sormasın kimse
Adam yaktı gölgesini
Kime ne?)

BURHAN SAKALLI

Eskişehir’de doğdu. İlk ve orta öğrenimini aynı şehirde gördü. Selçuk Üniversitesinde edebiyat okudu, sosyoloji bölümünde yüksek lisans yaptı. Yardımcı ders kitapları ve sınava hazırlık kitapları yazdı. Yazı, deneme ve şiirleri; Kırağı, Aşıyan, Mavi, Martı, Temmuz, İtibar Yitiksöz, Edebiyat Ortamı ve Mahalle Mektebi gibi dergilerde yayınlandı. “Yol Yarılar Bizi” ilk şiir kitabı. Yazmaya ve yaşamaya devam ediyor.

Kış Uykusu

Tanrım, bana dingin bir kış uykusu nasip et
İçimde yeşeren çalılardan, çıvganların acısı bitsin
Beni çocukluğumla karşılaştır
Yaşım yaralı ve nihayetsiz
Her gün daha çok azalan anne bir de
Senin için aşık, oysa saklamıştım gizlimi
Beni anlamamı umuyorum
Beni ve kelimelerimi

Tanrım, bana bir yol göster, sonu sarpa sarmayan
Güvendiği dağlara kar yağın ellerim işte şurda
Tutmazsan düşeceğim, çünkü düştüm
Bütün kapılar kilitli, bütün adresler şaibeli
Gidenler gitti, gelmeyecek gelmesi gerekenler
Umut vadetmiyor hayatım ve günlerim
Hayatım hakkında hüsnüzan etmeni isterim

Tanrım bana bir mevsim bağışla, varsın bahar olmasın
Beni beklesin dağların tipileri
Varsın bütün izler silinmiş
Bütün kovuklar tutulmuş olsun, yozyaban
Yeni bir zemheri yaklaşıyor şimalden
Kaldır üstümdeki dağı kopan çığı
Bir umudum daha olsun
Bozkırda bacası tüten bir han gibi
Tanrım ya bu kış kıyamette adımı kaybet
Ya da bana dingin bir kış uykusu bahşet

İSTİHAP HADDİ

Benim için bitiyor mevsim; hırçın, uzun ve uzak
Günlerden bir dilim ekmek; etim kadar ağır
Yine kendini tekrar eden bu şiirde
Şairden habersiz kahramanım ölüyor

Gün doğarken doğmayan aydınlık zehre mi takılmış
Böyle acılı oluyor öğle üstleri miden senin değil
Kırmızı lekeler dökülünce beyaz gömleğine
Doktorunla yaptığın anlaşma bozulmuştur çünkü

Hazırız elbette adımızın okunmasına ve çağrılara
Ya da Hamamyolu'nda bir çınarın devrilmesi
Gibi bakacağız, o yıldırımlar düşecek
Ben hiç ölmedim ben çok öldüm bir ara
Örs oldum, çekiç oldum, demir oldum bir ara
Gençtim; yüzümde fiyaka, saçlarımda kemik tarak
Ardından az yalanın çok itibar gördüğü
Karanlık sokaklardan mavi gökyüzüne kadar
Beni bir kere bile mutlu etmeyen
Resimlerim kaldı.

Ben çıplak gözle güneşe bakamam: bakarsın bakarsın
Ben bir başıma bu ateşe yanamam: yanarsın yanarsın
Ne bir gün
Ne bu gün
Biliyorum ki bir gün daha
Göğsümdeki bu yükü
Damarlarımda dolaşan bu sarı safranı
Benden daha yaralı gölgemi bir daha taşıyamam:
Taşırırsın taşırırsın.

EMRE ÖZTÜRK

1 991 yılında Konya'da doğdu. İlk şiirini 2008 yılında Varlık Dergisinde yayınladı. Hece, Karagöz, Aşkar, Mahalle Mektebi ve çeşitli dergilerde şiir ve eleştiri yazıları yayınlandı. İlk kitabı 'Kemik Yasası' 2012 yılında, ikinci kitabı 'Kapanış Konuşması' 2019 yılında Eba-bil yayınlarından çıktı.

Yitirilmiş Bir Savaşın En Uzun Günü

hızlı salgısından geçtik, kustuk gizil seyrini soğuk elin
bitiştik akışkan yılanıyla sözün, çirkin bir sirkte, dengede
tüylerimiz uçuşurken iki parçasında kırılan şeyin
okşanırken alışılmışın peşinde, benim, senin, herkesin

çeperinde aktif irin, yeni bir modelle devleşik alınlarda
söndürerek karşılığını orada tırnak gibi
yürüdük havlayan tadı boyunca
yattığı müzelerde görevli bir kemiğin
kırlardan taze adsız bir bitkinin yalayarak sabrını

ve söküle söküle ihmalin yaban otları gibi bir dağı baştan sona
halinin içimizde sürgün vererek yaratılması
bir coşkunluğa katılırken bir birim
bir susuzluğun usta köşesinin ölçülü yanı
yumuşak toprağında aldanışın

açıklayıcı her şeyin dışında bitkin ve dağılmış salgımız
anısı kara bir türküyle çarparak mermere
bir taşın kucağımızı aralıksız dolduruşu,
sonrası okul boşluğunda bir kelime

en uzun günü yitirilmiş bir savaşın belki değil
acımasız bir yüz belki
koşuk atlar gibi yankısı ya da eski bir kitabe gibi izi sökülemez
ve yeterli bir duvar saati gibi öyle dar ve saplantılı
kimsenin olmayan yerinde bir nehrin

Bana Çok Uzak, Sana Çok Yakın

biz ki katiliyiz birbirimizin,
kırleterek kendimizi bakışların yığnında
ve söylenmemiş sözlerin üzgün ormanında ve var olmaya güvenmiş
kentın ürpermiş tüylerinde ve ıslak boynunda evlerin
artık kara bir lekeyiz, ellerimizin gücünden uzak
ve sonsuzluk ebatlarında

bir göğsün var senin biliyorum,
kimse bilmiyor ne vakit bakılacak
kimse bilmiyor ellerini kanattıkça bir leopar
etimizin renginde kaybolan bir akşam
alnında kırılğan bir uyku hissi ve hepsi
yok oluşun uzantısı bir bir
biçime doğru yol alan her şey gibi
bu ormandan, bu bahçeden, bu parktan belki

ve söylenememiş şeyler boyunca
göğsüm başka bir göğe
kible olmaktan yorgun ve gidip durdum,
kimsenin altında toplanmadığı bir bayrak
tetliğini ben düşürdüm bu boşluğun

nasıl kurulamazsa oğulların kaderi,
öyle

GÜLNAZ CİHAN

Cihangirova Gülnaz Nazım kızı

20 Temmuz 1978 yılında Tataristan Cumhuriyetinin Elmet şehrinde doğdu. Erken çocukluktan itibaren müzik, edebiyat ve tiyatroya ilgi gösterdi. Şarkılar, küçük şiirler besteledi. 6 yaşındayken Çaykovski adını taşıyan Çocuk Müzik Okulunun piyano sınıfına girdi ve 8 yıl sonra başarıyla tamamladı. Eğitimi I.V. Aukha-deev adını taşıyan Kazan Müzik Kolejinde devam edip N.G. Zhiganov'un adını taşıyan Kazan Devlet Konservatuarında en yüksek seviyede tamamladı (uzmanlık: müzikolog, öğretmen). Tataristan Cumhuriyeti İlimler Akademisi'nden G. İbragimov'un adını taşıyan İYALI yüksek lisansını yaptı(sanat tarihi)

18 yaşında öğretmenliğe başlayıp en yüksek yeterlilik kategorisinin öğretmen olarak devam ediyor.

Aynı zamanda belgeseller ve uzun metrajlı filmler için senaryo yazarı olarak çalıştı. TRK "Yeni Asır" radyo ve televizyonunda sanat programların yazar-sunucusu olarak tanıldı.

Müzik sanatı ve edebiyatı üzerine makaleleri Tataristan Cumhuriyeti gazete ve dergilerinde farklı yıllarda yayınlandı. Edebi metinleri Tatarca ve Rusça'dan Türkçe'ye çevirmekle meşguldür.

Tatarca ve Rusça şiirlerin yazarı. Şiirleri üzerine 100'den fazla şarkı yazılmıştır. Bestelediği şarkılarını kendisi ve önlü Tatar sanatçıları sahnede seslendiriyorlar.

Eserlerinde insanların manevi güzelliğini ve ulusal kökenlere bağlılığı yüceltiyor.

La ilahe illallah

Uramlarda utlar süngen inde
Bütün dünya çumgan tınlıkka
Yokı aşâ kem son ul pışıldıy?
La ilaha illallah...

Kim yoklamıy disez kara tönde
Töşten töşe kerep, elserep?
Ul hatın kız, Ana, ul pışıldıy
La ilaha illallah...

Niler kürmi, ni işetmi!
Sabır hatın belmi zarlana
Kükrek kakmıy, dan şöretler kötmi
La ilaha illallah...

Gailesin, narasıyen saklıy
Kertmi unrı, sulrı araga
Canı sıkransa da telende gel
La ilaha illallah...

Tabını mul, rızıkları temle
Osta biyü, cırğa-monga da
Ana karap men yaşise kile
La ilaha illallah...

Üze isen çakta kaldırmaz ul
Yakınarın haer-dogadan
Telende, uyenda haman da şul
La ilaha illallah...

İnternetta Kara!

Sizesizmi? Biz – internet kolı!
Ni kılsak ta tik bir gene çara:
Gaziz başta berer sorau tusa
Ekranını kabız – internetta kara!

Yarıy ale “Facebook” ve “Twitter” var,
Nişler idek “Youtube” olmasa!
Derislikler, kitaphane bup-buş...
Teülek buye “online” tamaşa!

E mehebbet niçek? Kauşu-oçraşular?
Yalgızlara ni hel kılırga?
Bu sorauga cavabımız ezer –
Ekranını kabız – internetta kara!

Boringılar niçek gömer itken
Dönyakülem “çelter” tekmiçe?
“Sayt”lar açmıy, “blog”lar tuplamıyça,
“Spam”da şere kızlar kürmıçe?

“Hay, küp yugaltkannar!” diyer iden,
Küp yugaltkan ul bez lebas!
“Kaz ömesi”, “aulak öyler” kaytsa,
Dimleü, goref-gadet yanarsa...

Behet dingezende yözer idek
Küzge küz karaşıp utırsak.
Tugan telde söylep, milli köyler köylep,
Ber-berebeznen halen beleşsek.

“Avatar”lar hökemsöre bügen,
Kemnen yözen, canın yeşirip?
“İT” çelter çitlek tügel miken?
Tuktap uyla ale, Keşelek!

Bu öndeüne niçek ireşterim?
Fikerdeşler niçek tabarga?
Bu sorauga tağın cavap azer –
Ekranını kabız – internetta kara!

HAMİD AHMEDZADE

1 1953 Tebriz doğumlu. Edebiyatta yüksek lisans yaptı. Anadilin korucularından.

1979 yılında İran'da Şah rejimi devrildiği gün ilk Türk dergisi "Yıldız"ı yayımladı.

Yayımlanmış eserlerinden bazıları:

1- Aşıklar

2- Tilki qocalmışıdi

3- Anem bilen dörtlükler (bayatlar)

4- Asli ile kerem yeni rivayette

5- Tahir ile zöhre yeni araştırmada

6- Ebrahim Edhem Türk ariflerinden

7- Tebriz güzeli

8- Bir kern sukut (Ermenilerin soy kırımı güney Azerbaycanda) 700.000 Müslüman şehidin ehvalati.

9- Şerfhaneli ostsd "Nazir" in hayatı ve yaratıcılığına bakış

10 - İnanlı Derviş Ali yaratıcılığına bir bakış 11- karamecmue

12- Pir Safiieldin Erdebilinin tezkiresi

13- 24 Sufi Şairi

14-Erzincan Başköylü Hasan'ın el yazması eserlerinin yayımlanmasını ve bir çok makalenin sempozyomlarını organize etti..

Hamid Ahmedzade, 13. Mevlana Şiir Şöleni ile ilgili duygu ve düşüncelerini şöyle ifade diyor:

"Bugün Tebriz'den size salam soğat getirmişim. Haman şehirinden ki Mevlânâ o şehere salam getirmişti.

O mevlana ki Tebriz ona o Tebriz'e dayaktır. O Tebriz ki Mevlânâ o şeherin toprağını kutsal bilmiştir.

Söylemiştir ki; kim ki Tebriz’den geliyor bana o şehrin toprağından getirsin.

Allah nasip etmiş ben de bugüne Tebriz’in şekerinden getirmişim. O şehrin selam ve sevgilerini möhteşem Konya şehrine getirmişim.

Allah terefinden olmuş ki Mevlana’nın 13. Şiir Şöleni, Tebrizli üstad Şehriyar’ın yıl dönümü ile bir gündedir. Bir de bildirmeliyim ki Mevlana’nın tüm divanını şiir halinde Tebriz’de üstad “Hayder Abasi” (Barışmaz) tarafından Tükçeye çevrilmiş ve Dr. Ebdelğfar Bedi tarafından Türküce açıklanmıştır.

Söz çok zaman yok.

O yüzden sözüme son veriyorum.

Saygılarımla.”

Dede Sümer

Dünyada ezelden tanınan hatta izin var
Taşlada biten kıl kamışın ğoncasısın sen

Tarih boyu yükseldi dilin Türk boyunda
Baldan da güzel Türk'ü dilin pöhresisin sen

Yoktur sana ölmek bilisen "Ergenegünde"
"Bozkurd" töreden bir durumun peңçesisin sen

Bin bir putağın vardı izin vardı cihanda
Turan'da biten Türk ilinin tam köküsin sen

"Aşık Kerib"ben "Aslı Kerem", "Tahiri Zühre"
"Kurkut Dede"min, sancağının gölgesisin sen

Dünyayı alıptırdur ulusun hüsni keremle
"Gök Türk" yakan bir alovun şölesisin sen

Türk'ün iline hor bakanı parçalarım ben
Yalkuz degi "Kerkük", "Karabağ" mervisisin sen

Ben “Ersalan”ım, “Yıldırım”ım, “Osmanlı Paşası
“Fatih” kazanan bir ödülün zirvesisin sen

Şems’in ışığı parladı, Türk alemin aldı
Konya’da, Şems’in o güzel türbesisin sen

Şenin yayılıp dünyada “Hayder baba” tağ tek
Tebriz’de yatan “Şehriyar”ın, cilvesisin sen

Zülmatta ışık yaydı “Hamid” iller içinde
Ülker gibiyim Türk ilinin zerresiyim ben

Konyam

Dur yine keçmiş gibi yüksel yücel Konyam
Sal yine zülmün dibin depreme sal Konyam

Bir de getir yadına Ertuğrul'un neresin
Kafire olmuş zehir dostuna bal Konyam

Bakma ki düşmen bakir indi de var hor sana
Bir yüce baş sen gibi nerde misal Konyam

Susmuş Alaeddin'in neden nitik eylemez
Olmıya düşmen onu eyliye lal Konyam

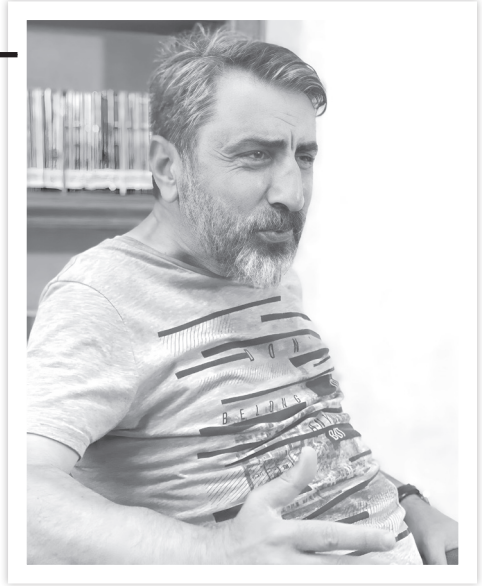
Giyaseddin bak hâlâ darda neden dimeyur
Koyma keçe birce an kaferi çal Konyam

Sen getiribsen bugün devleti bu millete
Kurtuluşun marşını dur yine çal Konyam

Boşla daha yadları yangıla öz halkına
Goy Tebriz'in boynuna her ne vebal Konyam

HÜSEYİN AKIN

1965 Sinop (Türkeli) doğumlu. Öğrenim hayatı İstanbul'da geçti. Marmara Üniversitesi İlahiyat Fakültesini bitirdi. İstanbul'un değişik okullarında öğretmenlik yaptı. Lise yıllarından itibaren çeşitli dergilerde şiir ve yazıları yayımlandı. *Özülke* dergisini kurdu ve yönetti. *Kırknar* dergisinin yayın yönetmenliğini yaptı. *İkinci Yazıları, Ünlem, Yansıma, Derkenar, Karadelen, Düşünarı, Kırklar, Lamure, Yedi İklim, Hece, Hece Öykü, Dergâh, Karabatak, Türk Dili, Türk Edebiyatı, Mahalle Mektebi, Edebiyat Ortamı, Varlık, Deve, Çeto, Kayıp Kayıt, Mızımız* gibi dergilerde yazdı. Çeşitli radyo ve televizyonlarda kültür-sanat programları yaptı. Birçok gazetede düşünce, kültür yazıları yazdı. Köşe yazarlığı yaptı. Şifahi kültür alanında "sokak sosyolojisi" adını verdiği çalışmalar yaptı. Şiir, deneme, hikâye, biyografi ve inceleme alanlarında kitapları bulunan Akın'ın bazı şiirleri Farsçaya çevrilip yayımlandı. *Hu Dönüşü* kitabıyla Türkiye Yazarlar Birliği 2014 deneme ödülünü, *Yan Tesir* kitabıyla 2017 Eskader şiir ödülünü aldı.

Eserlerinden bazıları:

Şiir: *Sevmek Karanfil ve Kiraz* (Şiir/1997)
Ay Tanığım Olsun (şiir / 1998)
Çöl Vaazları (şiir / 2001)
Kumaştan Çalan Terzi (şiir / 2003)
Ömrümün Kısa Günü (şiir / 2011)
Yan Tesir (şiir / 2017)
Toplu Şiirler (1988-2011) (2014)
Babam İle Mercedes (2020)
Tipide Koşu (2022)

Deneme: *Deneme Yanılma* (2003)
Kitabım Çıktı Alınmayın (2006)
Geçmiş Günler Matinesi (2007)
Canlı Renkler (2010)
Kaybolmak İçin Nereye Gitmeli (2014)
Yalan Dünyanın Yanlış İşleri (2014)
Hu Dönüşü (2014)
Tespitçi Dükkânı (2017)
Bana Öğretmenini Söyle (2019)
Menkul Kanaatler Borsası (2019)
Kırk Dakika Koridoru (2020)
Unutmanın Sildiği Resimler (2020)
Tasavvuf Tedbirleri (2021)
Bana Bunu Öğretmediniz (2022)

Hikâye: *Hepsi Hikâye* (2007)
Niye Gülmüyorsun Bu Senin Hikayen (2021)

Şehir-Anı: *Ayağımda Kırk Numara Kâğıthane* (2010)
Kastamonu'nun Çanakkale Kahramanları (2007)
İyi Kalpli Üvey Ana: Ankara (2016)

Sokak Sosyolojisi: *Ateistler İçin Din Kültürü ve Ahlâk Bilgisi* (2005)

Biyografi: *Bir İnanç Adamı: Mehmet Âkif İnan* (2016)

Röportaj: *Benden Söylemesi.*
(Hazırlayan: Osman Özbahçe) (2019)

SERENAD

Bize pılınızı pırtınızı toplayın dendi
Doğum günlerinizi, açılan fallarınızı da unutmayın
Gökyüzünde birisi akordiyon çalıyordu
Bütün parmaklar üstümüze kilitlendi
Günler üst üste kısalıyordu

Geçen bir şiirde unuttum söylemeyi
Tanrı peşimizden çalgıları gönderdi
Yokuşta tamburayı, inişte ud ve neyi
Sesimizin uzağında susan yerliler için
Sözün ağzında mizmar, o da bir peygamberdi

Neyi var neyi yoksa toplayıp gitmişti kış
Hüzün en tepemize çadırını kurmuştu
Hayat eskiden beri koro şarkı şuh alkış
Aşırıydı ölümden suzinak bestesini
Zaman hiç bitmeyecek bir namaza durmuştu

Bize burada durun, ilerisi yok dendi
Başımızın göğünde dönüp duruyor plak
Nereden bilelim gerisi bir şarkıyla gelecek
Bütün resmi ağızlar bu yalanı üstlendi
Belli ki bu serenat sabaha dek sürecek

Az ışık lütfen az ateş az insanlık az nefes
Hançeresi sıkılmış Türkçenin İstanbul'u
Dökmüş ağzında çöpü uzay boşluğuna herkes
Silse avazesıyla gelse Yesari Asım
Âh, Âmin dese yetişse Allah'ın Itrî kulu

AKLIMDA KALAN

Korkulukta kuzguni bir kuş sendeler
O kız yadırgar yüzünü camekanda
Annesi durup durup mevlitten döner
Ölüm havada sekip bizim bahçeye düşer
Keşke bizim de denizimiz olsaydı bu limanda

Benim adımda bir kardeşi olsa herkesin
Hayat üstüme gelse, geri çekilse üstüm
Sonra takvime bakıp bakıp konuları dağıtsak
Sen beni anlamadın, farz et ben sana küstüm
Yeni bir şiire kadar birbirimize darılsak

Öksüre öksüre geçtiler o son geceyi
Bir sürü homurtuyla, kargış ve sırlı eşkal
Sen öyle sağ ol ki tüm cinayetler çözülsün
Sana söylüyorum ey dilimin dönmediği
Darağacı dalında sen dilenmemiş özürsün

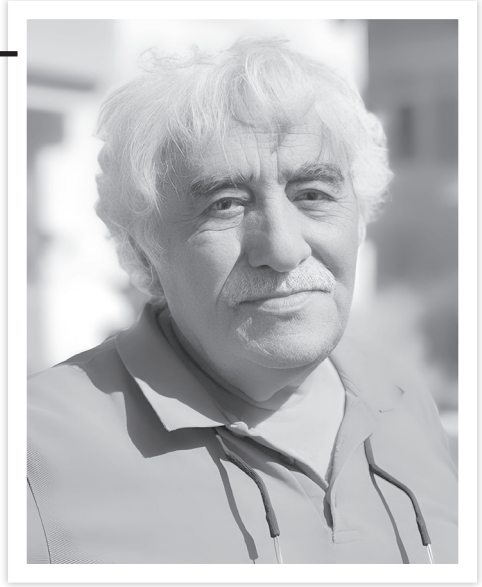
Bir bohça gibi yaydım sesimi orta yere
Çıkıp gelir bir alıcı, hele dağılsın pazar
Dahası birleşir sesim bir alıç ağacıyla
Bu kaçınıcı alıntıdır kaderimin dilinden
Ancak böyle yazıları kavi susanlar yazar

O yer değil düzyazı o gök değil sundurma
Rüyadaki evimi pembeye boyuyorum
Neden işe karışır sayılar ve tümceler
Pazarlıklar hep şaka rivayetler uydurma
Gövdemi tam gölgemin yerine koyuyorum

İBRAHİM DEMİRCİ

1956 yılında Konya’da doğdu. İlköğrenimini Konya’da, ortaöğrenimini Konya, İzmir ve Balıkesir’de, lisans öğrenimini Erzurum’da Türk Dili ve Edebiyatı alanında tamamladı. Yüksek lisansını Samsun Ondokuz Mayıs Üniversitesinde (Behçet Necatigil’in Şiir Dünyası), doktorasını Konya Selçuk Üniversitesinde (Muhteva ve Şekil Hususiyetleriyle Ahmet Hâşim’in Nesir Dünyası) yaptı.

Hatay-Kırıkhan, Konya-Ilgın ve Amasya’da liselerde öğretmenlik etti. Konya Meram Fen Lisesinde 20 yıl çalıştı. Suriye’de Halep Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümünde misafir öğretim üyesi olarak görevlendirildi (2008-2009). Artvin Çoruh Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümünde Yeni Türk Edebiyatı Anabilim dalı öğretim üyesiyken 2012 Mart ayında başladığı Millî Eğitim Bakanlığı Talim ve Terbiye Kurulu üyeliğinde altı yıl çalıştı. 2019’da emekli oldu. *Hece* dergisi yazı kurulu üyesi.

Evli ve dört çocuk babası olan İbrahim Demirci, *Edebiyat* dergisinde başladığı yazı hayatı boyunca şiir, oyun, deneme ve eleştiriler yazdı. Arapça ve Fransızcadan çeviriler, Osmanlı Türkçesinden aktarmalar yaptı. *Yeni Şafak* gazetesinde haftada bir “Dil Burcu” köşesinde İbrahim Kardeş müstearıyla yazdı.

Eserlerinden bazıları: *Yanıklar* (şiiir), *Ay Burcu* (şiiir), *Bu Camı Kim Kırdı* (oyun), *Yaralı Yazılar* (deneme), *Hay Hay Hayat* (deneme), *Dillerin Dili* (deneme). *Ahmet Hâşim'in Nesirleri* (İnceleme), *Kiralık Konak Romanında Batılılaşma ve Dil Sorunları* (İnceleme), *Güneşin Âyetine Uyarak Düş Görüyorum - Kör Kâhin - Kudüs Konçertosu* (Adonis'ten çeviri), *Ben Beyrut* (Nizar Kabbani'den çeviri), *Gazaba Uğramış Şiirler ve Diğerleri* (Nizar Kabbani'den çeviri, Turan Koç ile birlikte) *Ağaçlar ve Merzuk Cinayeti* (Abdurrahman Münif'ten çeviri, Hasan Harmancı ile birlikte). Çocuklar için Arapçadan çevirdiği kitaplar: *Ellerim, Ayaklarım, Nefise Nine*.

ATEŞ

I

İzlemeye dermanım yoksa
Zamanın ayak seslerini
Unutmakla hoş değil başım

Koşarım kan kırmızı yollar
Düşerim derin ve ıssız kar
Ayazla hoş değil bedenim

Ateş yakmayı beceremiyorsam
Şömineleri düşlemekten belki
Aşkla hoş değil belki onurum

II

Babamı sormayın donmuş
Annemin gözleri karanlık
Bu ocağı ben tutuşturacağım

Yaşamanın kucağında bu gece
Umudu çağırıyorum kollarıma
Güneşe hazırlanıyor gözlerim

Isınsın için baştan ayağa ülkem
Kanı yürüsün için damarlarına
Savaşmakla harlanıyor yüreğim

EKİM

Ekim derin bir çukur
Dibinde naaşı teşrinievelin
Orağın ağzında çarın başı
Çekicin altında halifenin

Ekim uzun bir yağmur
Göz açtırmaz güneşe
Şeytanın çalıştığı dehlizde
Kezzap şişelenir şerbet diye

Keskin kömür kokusu ekim
Genzi yakan yenilgiler
Nerdesin ey yeşil ey mavi
Sıcak denizlerin nerde

Yirmi üç yirmi dokuz
İki dokuz bir on sekiz
Başka işler göğün takvimi
Yurdum evrim aklım çevrim
Kalbim devrim

İHSAN DENİZ

1 960 İnegöl doğumlu. İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Felsefe Bölümü mezunu. Yönelişler ve Bürde dergilerinde yazdı. 90'lı ve 2000'li yıllarda İpek Dili'ni çıkardı. Son şiir kitabı Sırr-ı Kader Şubat 2023'te basıldı.

SIRR-I KADER 3

Elmaları sevmeye gidelim.
Boynumuzda seri uyanışlar, usare damlaları..
Toprağını hem de kalbimize hamledeyim.
Hatırası kaybolmaz zira elmaların, sırrı
fâş olmaz. İz bırakmaz tütsülenmiş
kederlere bûse kondurmak.
Bir atkestanesi ormanında şifa aramak
on beş mayıs korkularına hiçbir zaman
saçak olmaz.

Hoş turalım hem, hem dizerek ipe
göğsümüz üstünde sarı alıçları uzun
seyahatlere çikalım.
Gözümüzün nuru alıç hem yüksek
tansiyona iyi gelir, şenlendirir hem
karahindibağ ile karaciğerini besleyeni.
Ve hemen belirir damar damar oruç ayetleri.
Seferîysen bana gel, daya omzunu
alnıma. Sana serâpâ yalnızlık dokuyayım.

Armutköy'de bahçem olsun isterim.
Tere, gündöndü, roka yetiştireyim
unutmanın tohumlarıyla. Ferahnâkaşiran
âyiniyle uykuya dalayım.
Her bayram mendil dağıtayım çocuklara.
Ve fakat ve ancak ve ama, alzheimer
olursam küsmeyin bana.

İsterim elbette. Kalbim
yeterse, başım dönse de..
Gözlerden irak gözlerimde
insomnia.. Manşon
yırtığı kalbimde..

Tütünkeş rençberlere selâm olsun.
Sirkeyle taze sıkılmış limon suyu içerler.
Şifalı tütün sarar, hindi
besler, ağlayarak sakal-ı şerîf
öperler.

Bakın, sermüezzin ferahnâk Rıfat Bey dut
silkeliyor Bahri Baba Camii avlusunda.
Derya bilmeyen balıklardan behre
dağıtıyor Hayâlî'ye.
Oturup konuşalım.
Ayakta olmaz.

Haydi yaşlan dedim bacağıma, yaşlan
da çekilsin aradan tuhafiye dükkânında çakal
eriği marmelatı arama eziyeti.
Tam vazgeçecekken, vitrinde
kaşları ıslanmış kûfî bir ilân: Cuma
bayram edilir, cumartesi
pazar tütün içilir.
Şeâmet bin bir kisveye bürünmüşken
Oylat mağarasında kimin izini süreyim?

Misafir bugün suyumza çoban çökerten.
Triaj için sıraya girelim. Beytûlmakdis
herkesi kabul etmez.
Hiç kuşkusuz mü'minlerin baharıdır kış ayları.
Tecennün kaylûle vaktine ayak uydurmaz.
Kâin ve bâin olan uysun o vakte.

Bir ömür İhsan... ihsan
aradık, kıyl ü kâl
ettik oysa, mâsivâya tutunduk.

Ve kalkınca perde aradan
kapadı kendini dünyaya babam.

Şimdi ne yapacağız?

KADRIYE CESUR

1968 yılında Bulgaristan'ın Mestanlı kasabasında doğdu. Ortaokulu Zagorsko (Sulumlu) köyünde tamamladı. Plovdiv Paisiy Hilendarski Üniversitesi'nin Okulöncesi Pedagoji ve Şumen Episkop Konstantin Preslavski Üniversitesi'nin Türk Dili ve Edebiyatı Bölümlerinden mezun oldu. 1989-90 yılındaki zorunlu göç sırasında Türkiye'ye göç etti, Bursa'ya yerleşti. Yüksek Lisansını İstanbul Üniversitesi Rus Dili ve Edebiyatı Bölümünde tamamladı. Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı Ortaöğretim kurumlarının farklı bölümlerinde uzman öğretmen olarak çalıştı.

Türkiye'de ilk özgün edebiyat çalışmaları (şiir ve düzyazı) *Balkanlar'da Türk Kültürü, Öner Sanat - Bursa, Bursa- TÖMER Çeviri dergilerinde yayımlandı. Daha sonra Balkan Türklerinin Sesi, Tuna, Semender, Yeni Biçem, Patika, Deliler Teknesi, Öykü Teknesi, Düşlem, Varlık, Mozaik, Altamira, Adam Sanat, Eşik Cini, Yedi İklim, İnsancıl, Varlık, Eliz Edebiyat, Şiir Saati, Kül Öykü, Yasak Meyve, Cumhuriyet Gazetesi Kitap Eki, Kardeş Kalemler* vb. edebiyat ve kültür-sanat yayınlarda çeviri ve telif eserleri yayımlandı. Türk edebiyatından Sait Faik Abasıyanık, Reşat Nuri Güntekin, Ayşe Kulin, Özcan Karabulut, Feridun Andaç ve daha birçok yazarın öykü ve

romanlarını Bulgarcaya çevirdi. Bulgarca yayımlanan Türk şiiri ve öyküler antolojilerine çevirmen olarak imza attı (bazıları Hüseyin Mevsim ile birlikte). Ayrıca Özdemir İnce, Hilmi Yavuz, Gülseli İnal, Nihat Özdal, Hasan Erkek, Tozan Alkan, Enver Ercan, Haydar Ergülen ve başka Türk şairlerin sesini Bulgar okuruyla buluşturdu.

Lyubomir Levçev, Bojana Apostolova, Anton Baev, Tsvetelina Panayotova, Todor Bistraşki vb. yazarların eserlerini Bulgarcadan Türkçeye çevirdi. Halen Plovdiv'de (Filibe) ülkenin tek Türkçe edebiyat, kültür, sanat dergisi olan Nöbettepe'nin genel yayın yönetmenliğini sürdürüyor. İstanbul ve Filibe arasında "gelip gidiyor."

DÖNME DOLAP

Bir dönme dolaba bindirdi annem bizi,
kasabanın panayır yerinde.
Sonbahardı- yaprlakların göçü.
Okullar açılmamıştı henüz.

Sıkıca sarmıştım omuzlarını iki kardeşimin,
omuz omuzaydık o dönme dolapta,
sonraları hiç olmayacağımız gibi.
Sevinememiştım dönme dolap olayına.

Tedirgindim bir güz yaprağı gibi:
“Kardeşlerim düşer miydi?”
Düşmediler, tabi ki.
Bir kuş kanadıydı annemin eli havada.
Öylece de kalakaldı, yıllar yılı hafızamda.

Güz mevsimleri izledi birbirini.
Kardeşlerim büyüdü, ben tedirgin kaldım hep,
hep daha titrektim aile fotoğraflarında.
Güzdü daima, üşüyordum inceden-
bilmediğim soğukların öncesinde ...
Sonra- bir Ağustos sabahı
soluverdi annemin sardunyaları.
Omuzlarından sarılacağım
benden küçük kimse kalmadı.
Herkes büyümüş ve benden daha akıllıydı.
Dönüyordu dönme dolaplar,
Hüzündü artık her şey, son sürat...

DAĞ ÇEŞMESİ

Bir dağ çeşmesine yazdılar dedemin adını
Ömrü gibi gürül gürül akıyor kurnaları

Kuş uçmaz, kervan geçmezdi nicedir bu dağdan
Yollara revan oldu göçü göze alanlar

Ateşten bir gömlekti yıllar yılı giydiği
Gitmek- kalmak arasında dirildi hep Rumeli

Kalmak değildi kalmalar, ne de gitmeler gidiş
Kalmak yüzünü yaktı, gitmek astarını gidenin

Oysa duruluyor zaman, akarak sular gibi
Canlandı köyleri Rumeli'nin, çağladı dereleri

Oralarda kaldı çocukluğumun sabah uykusu
Seherinde çiğdemin ve akça bardak kokusunun

Nereden başlamalı unutmaya bu kederi
Bir tuğra gibi kıvrılmışken boynuma hasret çiçekleri

... Bir dağ çeşmesine yazdılar dedemin adını
Ömrü gibi gürül gürül akıyor kurnaları

KÂMİL UĞURLU

Şiir, malzemesi dil olan, kelimeler olan, bir mimarî ise Uğurlu, önce mimarlığı öğrendi, sonra şiir söylemeye başladı. Altmış yılı aşkın bir zamandan beri şiirle uğraşiyor, şiir söylemeye çalışıyor.

Birçok görevde bulundu, hizmet etmeye çalıştı. Fakat şiiri unutmadı. Onu “hayat tarzı” olarak benimsedi.

Şimdi mâsiva ile ilgisini en aza indirdi. Fakat sanat ve kültürün ve şiirin kapısını açık bıraktı.

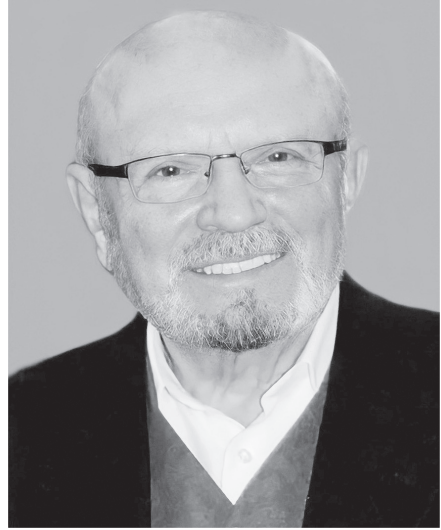
Şu anda yoğun olarak emeklilik yaşıyor. Okuyor ve yazıyor. Bazan Konya-İstanbul-Anamur arasında seyahatler yapıyor.

Geniş bir yayın yelpazesine sahiptir. Mimarlık, sanat tarihi ve şehir kültürü konularında yayınlanmış birçok kitabı var.

Şiir yayını olarak da şu kitapları huzura sundu:

Yemenimde Hâre Var (1964)

- Yüreğimde Yâre Var
- Gölgeli Sokağın Şiirleri

- Nil Nehrinde Nilüfer
- Gül Hanımla Mir Ali'nin Destanı
- Ötüşün Kuşlar Ötüşün
- Bahtı Kara Han ile Bibi Hatun Destanı
- Bütün Şiirleri

Halen Dersaadet Platformunun Şehir ve Kültür Dergisinde her ay bir şiir ve telif bir kültür makalesi yayınlanmaktadır.

Eşi, evlâtları ve torunlarıyla bazan İstanbul'da, bazan Konya'da yaşamaktadır.

MUHTAR

Benim babam tuz satardı bir vakit,
Her kapıya ulaşırdı bereketi.
Zaten gönüllerdi onun memleketi,
/ huzuru orda bulurdu.
Kendi eşiğinde hükümdardı da, rahmetli,
Yoksulun kapısında kuldu..

Benim babam muhtar idi bir vakit,
Artık muhtarlık yapmıyor.
Geleni gideni tevâtür çoktu,
/ lâkin kendisi azdı.
Yarım ekmeğini yüze bölerdi de, rahmetli,
/ kimseyi aç komazdı.

Benim babam bize dünya yapardı dostlar,
Biz beş baş horanta,
/ eline bakardık,
Ve kanadının gölgesinde yatardık.
Mübarek elleri tuz tarlasında turnalar gibi,
İki kanadından iki melek tutardı..

Babam artık tuz satmıyor
/ muhtarlık da yapmıyor
Lâkin hatır gönül işlerini bırakmadı, rahmetli
Gidip Âhîret Bahçesine bahçıvan oldu
/ bizim kalbimizden öyle geçiyor
Ne zaman dara düşsek
/ düşümüzde o derviş
İmkânsız kapıları birer birer açıyor

Onun gözleri hâlâ kahverengi, biliyor musunuz,
/ ve gökyüzü sonsuz
Sonra kanatlarını açıp sonsuzluğa uçuyor.

EVVEL GİDEN SEVGİLER

Kimi geceleri anam gelir düşüme
Bulut örter üstüme sabaha kadar
Üşümemden korkar gibi
Nasıl anlatsam ona ki
/ artık seksenlerdeyim..

Göksu'daki çağlayanın dibinde
İçinde ölüm olmayan şiirler okunuyor
Şiir bana dokunuyor
Sakalından nur damlayan şol pir-î fâni
Sanki orda babam var gibi
Ahvâlimi soran olsa ki
/ bilmem nerelerdeyim..

Meram'ın bahçesinde bacım sultan serâzat
Güzel yüzünde hüznün mor çiçekleri
Ve sarı hırkası sırtında sonbahar gibi
Bize uğramadan gitti, niye ki?
/ işbu sebep kederlerdeyim..

Kahve pişirecekmış babamıza
O, kahvesiz edemezdi, biliyor
Acelesi ondanmış, şaka gibi söyledi
Ve gökleri gösterdi, dedi ki:
/ bir kutlu seferdeyim..

LEYLA ARSAL

Ankara'da doğdu. A.Ü. İktisat Fakültesi Kamu Yönetimi bölümünde lisans, yine aynı üniversiteye bağlı İlahiyat Fakültesinde ön lisans eğitimi aldı. Bir dönem DKAB öğretmenliği yaptı. Ankara'da yaşıyor. Şiirleri ve eleştiri metinleri *Hayal Bilgisi*, *Yedi İklim*, *Hece*, *Aşkar*, *Varlık* ve *Buzdokuz* dergilerinde yayımlandı. 2018'de *Hece Yayınları*'ndan ilk şiir kitabı *İncinmişlik Asidi*'ni, 2020'de *Bulmak İçin Buradan Ayrıl*'ı, 2023'te *Ebabil Yayınları*'ndan *Bakışın Serüveni* isimli şiir eleştirisi kitabını çıkardı. Tezhip sanatçısı olan Arsal, halen dilbilim, düşünce, şiir ve şiir eleştirisi üzerine çalışmalarına devam etmektedir.

GESTALT ARALIĞI

iki ayrı parçası mümkünsüz bir bütünün
ayrırken de bütün görünür görüntüsü
bütünleşir birleştiğinde hakikati
kalpler, sinestetik çekim denekleri gibi
birleşmek için iterler utkusuzca birbirlerini

始

çözülmeyen bir dilden yapılmış
sökülmeyen kalp, ilmeği mûslin
ürperişine istinat duvarı
kelimelerin yontularak kurduğu denkleşim
hani, seslenişi irkilişini tetikleyen
duymak istemez misin harflerin renklenişini

harfler sesinin içinde doğurgan denizatları
su altında ama derininde değil deryadilin
taze dupduru yumuşak su eriyiği
toprak testiden süzülür gibi içmesi
değdikçe dilinde ses karemelizelenmesi
değdikçe dilinde ses.
karemelizelenmesi

悟

üçümüz beraber girdik taksîme bu sefer
gecenin mor kemeçesi ışık hızı ve ben
birbirimizi görmeden mesafe kestirmeden
habersiz

senkronize
aniden

boşluklarımıza sızıp incinmiş bir hıçkırığa
evet, hep aynı incinmiş hıçkırığa dönüşüp
ayrılıyoruz karanlığın içinden ışık hızıyla

onların da gölgesi sözlerinin üzerinde
gölgelerinden tanıyorlar birbirlerini
hatta diyesim geliyor en çok kendilerini
tutuşturmak için gökyüzünü olağan aralıklarla
kuşlar dahi kav alıp kor bırakıyor
sığındıkları kibrit kutularının kırmızı çatılarına

onların da rüzgârın da nesine gerek
renkler. ve sesler. ve mümkünler dönüp
dönüp duruyorlar etrafımda p a r ç a p a r ç a

総和

Dipnot:

始 hajime: başlangıç

悟 satori: aydınlanma

総和 souwa: bütün, bütüne erme (Gestalt

psikolojisi: parçaların birleşmesi ile oluşan bir

bütün, parçalanmamış bir bütünden çok daha

fazlasıdır. O, artık eski o değildir.)

TİNSELİN MİTSELE PİKSELLENME EVRESİ

“İnsan ihtiyacın değil, arzunun eseridir.”¹

Gaston Bachelard

kendini içinde tuttuğun bir kalıp var
kalbinin içinde tutulduğu bir kabin
onun içinden çıkmalısın
kalıbın dışında kalmalı kalbin
biriktirmekse içinde şeyleri şeyleri ve şey
leri ruhunun içinden geçirme eylemi bunların hepsi

yoksunluğum sensin _sitoplazma zarında dahi tek ihtiyacım
yoktuysan ne gerek sen başka ihtiyaçlar sayayım
ruhumu dağıt piksellerine ama hepsinde sürsün varlığın
birbirlerinin içinden geçebilen ve birbirlerini
ışık taşıyıcısı kılan transandantal bir dağılım
işte tam burada → ← uzayıp giden ışıksız listentler imtiyâzı

orada göğün elleriyle tutuşabiliyorsa dağın zirvesi
burada yanak yanağa oturuyoruzdur demektir
yani cismen ve bedenen dip dibeyiz
düşüncelerimizi iletebiliyoruz pikzerrelerimize
kalbimin içindeki o iç kabin
açıldığı anda genişliyordumdur dış nebülözlere
sonu gelmeyen istekler işte böyle eksiltiyor listeMden

---

¹ Bachelard’a rest çekiyorum ve insanın “arzu”nun değil “hayret”in eseri olduğunu savunuyorum!

ama dokunmak ihtiyacı...
dokunmak gözlerinle ve okumak dokunaklı olanı
ruhun meftûnu olduğu tek eksiklik mertebesi bu
içinde olmak bulmak doğmak ve doğrultmak
boğulduğunun da farkında olmadan
gömölmek okyanusunun derin sularına serin

vakit geçiyor ve kapanıyor aramızdaki mesafe
gerilim arttıkça risksiz demektir o nihayetsiz karşılaşma
zihninin içinde deviniyor vadettiğin dingin sessizlik
ama en çok ışık en çok ışık değiştirecek şemâilini
dönüştükçe bedeni büründükçe ışığın ta kendisine
bulacak dengini denksizliğe denk bir tedirginsizlikte

işte içindeyim kalbinin
daha ne isteyeyim söyle

MERYEM BAŞKURT SABAZ

2010 yılında Gazi Üniversitesi Eğitim Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmenliği Bölümü'nden mezun oldu. 2013 yılında Gazi Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Çağdaş Türk Lehçeleri ve Edebiyatları Bölümü Kuzey-Batı Türk Lehçeleri ve Edebiyatları Anabilim Dalı'nda araştırma görevlisi olarak göreve başladı. 2014 yılında Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Çağdaş Türk Lehçeleri Anabilim Dalı'nda yüksek lisans eğitimini tamamladı. Aynı yıl Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Çağdaş Türk Lehçeleri Anabilim Dalı'nda doktora eğitimine başladı. Hâlen bu üniversitede eğitime ve Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi'nde görevine devam etmektedir. Akademik çalışmalarını Kırım Türkçesi üzerinde sürdürmektedir. Uluslararası Dr. Ahmed İhsan Kırmımlı Edebiyat Ödülleri şiir dalında mansiyon, hikâye dalında 3.lük ödülünü almıştır.

SELAM NAĞMESİ

Sala yankısı, arzuların teneffüsnamesi.
Matem yok, salada çağırıyor ürperten sesi!
Sakin sakın, daim; lakin her bir kelime salim.
Haddizatında yüreğe korku veren bir talim.
Yayıyor, siniyor kulaklara ve kalplere.
Cümleler, vurgular müstakil; anlamsa yekpare.
Nüfuz ediyor telaşlıya da kaygısıza da.
Hükmediyor rinde, zahide; zahire, batına.
Bilinmez ne zaman bir sonraki meydan okuyuş.
Pehlivan dinlemez, anlamadan ediverir tuş.
Galibiyet mi yenilgiyle mi bitecek güreş?
Düşünmek için fırsat vermez kimseye keşmekeş.
Ne hırslara, arzuya yer var ne yazılır keder
Bir arzuhâldir ki, hâli arz edilen bîhaber.
Kulak verenler biçare, arzgâh ise minare.
İyileşir yaralar, acılara olur çare.
Kimisine çok uzun gelir kimisine kısa.
Bazısına hisse olur bazısına kıssa.

GEÇİYORUM BİR KONAKTAN

Yalana ömr bağlanır mı?
Gölgesinde yaşanır mı?
Ecel kibre aldanır mı?
Geçiyorum bir konaktan.

Gün gelir tende hâl kalmaz.
Gönülse dağdır yıkılmaz.
Bir gurbete katlanılmaz.
Geçiyorum bir konaktan.

Soruyorum: “Niye geldim?”
Az öğrendim, çok eğlendim.
Tek Yaradan’a güvendim.
Geçiyorum bir konaktan.

Âdile terazi şart mı?
Yokla bak için rahat mı.
Vicdandan gayrı yol var mı?
Geçiyorum bir duraktan.

MUHAMMET HANEFİ İSPIRLİ

1966 yılında Erzurum'da doğdu. İlkokul, ortaokul ve liseyi Erzurum'da okudu. Meslek Yüksek Okulu'nu ve Türk Dili ve Edebiyatı Bölümlerini bitirdi. Gazi Üniversitesi Teknik Eğitim Fakültesi'nde pedagoji eğitimini tamamladı.

1989 yılında Afyon Sandıklı'da teknik öğretmen olarak, eğitim ordusuna katıldı. 1992 yılında Erzurum'a döndü. 2004 yılında öğretmenlikten ayrılarak belediyede çalışmaya başladı. Halen Erzurum Yakutiye ilçesinde Belediye Başkan Yardımcısı olarak görev yapıyor.

Lise yıllarında edebiyatın her dalına meraklı olan M. Hanefi İspirli'nin; 1983 yılından itibaren HürSöz ve Aziziye gazetelerinde yazıları, Mevera, İkinci Yazıları, Kayıtlar, Vahdet, Mina, Kardelen, Güneş, Karçıçeği, Kırağı, Tohum, Merih, Ayane gibi birçok dergide ise şiirleri yayımlandı.

Erzurum gazetesinin kuruluşunda yer aldı. **“Palandöken Sanat ve Edebiyat Dergisi”**ni çıkardı. **“Hüma Sanat-Edebiyat Dergisi”**nin sahipliğini yapıyor.

40 yıldır şiir yazar İspirli'nin 1997'da **“Bir Bardak Suda Kurulan Hayal”**, 2003 yılında **“Kitab-ı Aşk”** ve 2011 yılında **“Hiç kimse”** isimli şiir kitapları yayımlandı. Bunların dışında **“Çağa Kiralık Akıllar”** ve **“İnsan Vaazları”** isimli deneme kitapları ile **“Düşünme Odası”** isimli birde romanı bulunuyor. Ayrıca fotoğraflardan oluşan

“Uzundere Sivil Mimari Örnekleri” isimli bir albüm ile Yusuf Kotan ile ortak hazırladıkları 2.ciltlik **“Hatıralardaki Erzurum”** isimli kitabı bulunuyor.

Şiir anlayışını, **“benim şiirim hemen kendini ele verecekse o şiiri yazmam. En azından; tarihten, felsefeden, sosyolojiden, yeryüzü coğrafyasından, medeniyetimizin ruh ikliminden temel bilgiler olmalı okuyucuda...”** diyerek ifade eden İspirli'nin; bu duruşu ile de şiirinin okuyucu tarafından çözülmesini bekliyor.

Türkiye Yazarlar Birliği Erzurum Şubesi ve Erzurum Verem Savaş Derneklerinin başkanlığını yürüten İspirli birçok sivil toplum kuruluşunda değişik görevler yürütüyor.

“erzurummedya.com” isimli haber sitesinin editörlüğünü de yürüten İspirli, gazetecilik ile de bağını hiç koparmadı.

Evli ve 2 çocuk babasıdır.

*Ya çekil şu dağları vurayım
Ya çekil şu dağlara vurayım*

Hiç

Hiç duyulmamış bir sesle
Ağlamaya başladığım gün
Taş üstünde taş kalmadı
Öleydi bilemezsiniz
Bende hiç bilemedim

Terzilerin ellerine iğneler battı
Kumaşlar top top açıldı
Türküler içten yanıktı
Kızlar kanaviçe işlerdi
Yüreklerinden örnekler alarak
Hiç söylemedim

Bütün bildiklerimi harcadım
Çantam olmadı elimde kitaplarımla
Hiç kimseye sezdirmeden
Toprak yollarda seni aradım
Ama hiç bulamadım

Bir gün ilk defa plastik manken gördüm
Elleri bana benzemiyordu
Ölü gözlerle bana bakıyordu
Ürperdim soğudum
Nasıl giyiniyor insan onu dedim
Bir daha hiç giymedi
Yere düşen ekmeği alıyordum
Babam öğretmişti
Ekmeği suya banmayı öğrendim
Hiç babama sormadım
Fırıncılar neden hiç yanmazdı
Bana ulaştırırken ekmeği
Hiç sormadım

Komşunun oğlu Kadir
İntihar etmişti
Bilmiyordum intihar nedir
Nasıl ve neden intihar edilir
Yıkadı kefenledi götürdüler
Ruhunu herkes bir yere gönderdi
Uçmak ya da tamuya
Neden intihar etti ki
Hiç anlamadım

Siyah beyaz fotoğraflarda
Babamın yüzüne geliyordu kırıklar
Simsiyah saçlarıyla artist duruşlu babamın
Hiç maaşı olmayan babamın
Tipo baskılı kitapların arasında kaldı
Hatıraları
Hiç göremedim

Hiç kimsenin olmadığı dağlardan
Topladım ilk çiçeklerimi
Buket yaptım tam iki tane
Birini anneme verdim
Diğeri hep bende sahipsiz kaldı
O zamanlar dağlar çiçek
İnsanlar aşk kokardı
Küflü değildi hiçbir şey
Hiç koklamadım

Giderken ah!
Bende bir boşluk kaldı
Sanki bin yıllık fetret
Masal içinde masal kaldı
Hangisini anlatsam
Diğeri sahipsiz kaldı
Hiç anlatmadım

Senin gözlerin bende

Senin gözlerinden bakıyorum kendime
Elinden tutuyorum ölmüş incirin
Bir ağaçta bekliyor solmuş yapraklar
Yüzü bana benzeyen kediler giriyor rüyalarım
Kaçtığımı sanma sakın gözbebeklerinden
Bulutlara saklanırken şehrin silueti

Zeytin incir sarımsak soğan
Hadi bakalım anla ve anlat
Belki de duha senin göremediğin
Kedilere koşuyor insan ve
Sen yerinde beni sayıyorsun

Cenazemle kol kola hadi canım sende
Arkaik bir beste aklım sende
Beni kalbin yap kalbin yap beni
Yürü senin gözlerinden bana

Çılgılığım kaldı yerde yer sende
Beni bağlayan iplikler kopuyor
Gözlerin gözlerim gözler ve göz

Olmadı gözlerini benden al
Git asfalta altına betona dal

MUSTAFA ÖZÇELİK

1954 yılında Eskişehir’de doğdu. Türk Dili ve Edebiyatı alanında yükseköğretim gördü. Nevşehir, Eskişehir ve Kütahya’da resmî ve özel öğretim kurumlarında Türkçe ve Türk Dili Edebiyatı Öğretmenliği yaptı. Dumlupınar Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümünde Öğretim Görevlisi olarak çalıştı. İlk şiiri 1975’te Gelişme dergisinde, ilk yazısı 1978’de Maveria dergisinde yayımlandı. Sonraki şiir ve yazı çalışmaları başta Maveria, Kayıtlar, Kardelen ve Düş Çınarı olmak üzere Yönelişler, Dergâh, Ay Vakti, İlim Sanat, Bizim Külliye, Bir Nokta, Türk Edebiyatı, Dil ve Edebiyat, Türk Dili, Yeni Dünya, Muhit, Karabatak gibi dergilerde yayımlandı. Şiir, hikâye, deneme, masal, biyografi ve antoloji dallarında eserleri bulunan yazarın yayımlanmış şiir kitapları şunlardır: İfşa, Güneş ve Ayna, Serenat, Dünyanın Tenhasında, Gül ve Hançer, Bir İrmak Düşü, Ateş Denizi, Dilim Ol Söyle.

ERGUVAN

Bahar delisi mahmur erguvan
Madem hayret burcundadır aşk
Bir çift nisan olup
Yâr kokusu biriktir saçlarında
Âşikar bir bahçede
Bekleyenim ol sar beni

Çünkü yoruldu küheylan
Yolunu şaşırdı göçebe
Hiçbir söz benim dengim değil
Bu dağ yolunda
Yalnızlığımı şerh edip
Merhem ol yaralarım

Köpürdükçe ırmaklar
Sesinle uyandır beni bakışınla
Tutuşsun içimin rengi
Tutduğum rüyâ burçlarından
Efendim varlığımın âhengi
Gel kurtar beni

Yemin olsun ki seni sevdim
Bu masmavi gökyüzünün altında
Bağını talan vurmuş bir bahçivanım
Acılarıma tuz serpen rüzigâr
Çoğaltıp hasretimi
Attı beni senin çölüne

Avcı gördüm zıpkın yedim
Nice ağular içip nelerden geçtim
Her şeyi bırakıp sana geldim
Tûfan bitti yandı çerâğ
Uyandım güzelliğinin ülkesinde
Döne döne bir semâzen aşkıyla

İÇİMDEN

Uzun çok uzun bir geceydi
Gözlerimi açtığımda
Cam kırıkları gibiydi dünya
Acıtan ve inciten yaralarımı

Bana içimden seslendin
Kendimden
Kimse yoktu aramızda

İlk yaratılış anındaki gibi
Seslendin ve rengini verdin bana

Altımda toprak
Üstümde yıldız kümeleri
Her şey bana baktı
Tutunarak kudretine
Sana aktı her şey

Her şey mümkünmüş dedim
Bir deniz feneri kadar sahici
Bir andı bu

Ne keşifler aradım yol gösterecek
Ne bir şaman büyüsü
İyileşti ağrılarım
Bir rüyadan ötekine geçiyordum
Bir hakikatten diğerine
Sular seni söylüyordu

Firuze bir aşktan
Açılan bir yapraktın
Kısa bir andı bu
Sen bana baktın

İçimden seslendin bana
Sendin var olan

Kimseler yoktu
Kimseler yoktu

MUSTAFA SARI

25 Ekim 1971 Tarsus doğumlu. Dokuz Eylül Üniversitesi İngilizce Öğretmenliğini bitirdi. Evli ve iki çocuk babası. Varlık Dergisi, 2000 yılı Yaşar Nabi Nayır Gençlik Ödülleri'nde şiir dosyasıyla dikkate değer ödülünü aldı. Şiirleri; Dize, E Edebiyat, Harman, Islık, Karabatak, Maki, Mozaik, Poetik'us, Seyir, Varlık, Yelken, hikâyele-riyse; Hece Öykü, Fayton Öykü Seçkisi, Karabatak, Mostar, Post Öykü, Semerkand, Seyir, Söylem, Varlık, Yedi İklim, Yelken dergilerinde yayımlandı. Ayrıca şiir ve kitap (En son Şule Yayınları'ndan Kendine Ait Bir Oda) çevirileri, üç şiir kitabı (Düş Kovalamaca, Aksak Engerek, Ceplerim Deli Dolu) ve yayına hazır öykü ve romanları bulunmaktadır.

AY TANIK

gölgeli sokaklara sürünür günah
iblis meyleder kiralık karanlığa
soylu ölüm bekletme artık
tatlı nefesin pamuk şekeri
merhametsiz vicdanımı al

tabutu seçince ölmek güzel
çocuk yolların ucu denizde
orda biter viran düşler
ve kalın çalınca çellolar
efendimiz soylu ölüm
merhametsiz vicdanımı da

çiçekli ağaçlara eser rüzgâr
kapılar yekindir suskunluğa bir bir
Kâbe'nin örtüsüne sarınsam bu gece
kışın soğuk sularında köpük köpük
efendimiz, bekletme artık

günahları semirmiş örümcekler çıkar düğüne
ihtiyar bir öfkeyle bakar geceleri meydanlar
ve hasretle yaşlanır kızlar pencerelerde
efendimiz, bekletme artık
adını bağırdım vaktin

rüzgârda üşüyen tohumun nasibi ne
ürkmez mi insan toprağın iştahından
gün ağarken ölürsem eğer
güneş mi sürülür gözlerime
ah efendim
kadınlar süpürmeden seslerimi yerden
gel artık, dökülmeden karların sıtması
serpilmeden üzerime aminler

düşen her tane bir baygınlık
bir demet kar avuçlarımda duam
göklerden yankılanır gölgem
mecnun kuşlar dökülür dudaklarımdan
saçlarım bulut bulut, okşar annem
fısıldar, “hadi, eritmeden sür yüzüne”

soylu ölüm, efendimiz
günahlarımı da merhametinle

SITMA

1

hasta güveler kımıldııyor döşeğinde annemin
baş ağrısı gibi uzanıyor bir ay üstüne
vız gelir salyangozun feryadı şimdi
kedi burnu nergisler soldu bahçede

ölgün ve hantal kadınlar
etekleri dolaşır geceye
notalar dolusu ağıtları odada
eriyen abajurlar gibi telaşlı
sızdı kapı altından ağır
karıştı salonda suskunluğa

sandık açıldı
çıktı zemzemli kefen
ıslak lambalar kaynadı başımda
sakalıma gümüş cerahat
yanaklarımdan sızarken

2

büyüse de sessiz ağlar, derdi annem
sağır kadınların bebekleri
ya zarif göğsünden uçuşan kanatlara
bakarken ellisinde bir çocuk

geçip sokaklarında hayatın
utanmadan kaynadığı şehri
elleri cepte bayat bir ıslıkla
annemden önce bıraktı bizi
omzunda yağmur gezdiren
akşamları bereketiyle gelen babam

o zamanlar dağını kaybeden
bir uğultuydu annem
sönmüş bir ormanda kıvrılan ırmak
gibi terlerdi yatağında
tedirgin, dikenli
bir ceset nasıl terlerse

3

örtün üstünü artık
örtün babamın
görmeyelim akan kanı
ve pervazlardan taşan
köpüren tuzlu mırıltıları
örtün üstünü annemin
yağlığından dökülen
sağır çocukları

MÜCAHİT OCAKDEN

1988 yılında Balıkesir'in Dursunbey ilçesinde doğdu. İlköğretimi Dursunbey'de, Liseyi Balıkesir'de tamamladı. Ankara Üniversitesi İletişim Fakültesi mezunu. Bir kamu kurumunda çalışıyor. Şiirlerini Edebiyat Ortamı, Yedi İklim, Mahalle Mektebi, Edep, Sadeimge gibi dergilerde yayımladı. 'Yatağı Küften Bir Çocuk' isimli ilk şiir kitabı 2023 yılında yayımlandı. Bursa'da yaşıyor.

Kış Günü Bir Kahveye Girerken Hatırlanan

John Magufuli'ye

Savaş bitti.
Şimdi kayıplarımızı sayacağız
Tenime saplanınca acıtmayan yara
Yayıyor tüm vücuduma
Kâğıda dokununca renk veren mürekkep dağıtıyor yüzümü
Şimdi geriye bakıp yaraları sarma zamanıdır
Kalp yarası, ten yarası, gün karası,
Umut çölleri, toplantılar, donmalar, fırsatlar
Hepsi ayağa düşmüş sarsıntıları tetikleyen artçılar,
Görünemediğim doktorlar, katılamadığım cenazeler,
Omuz veremediğim secdelerden tutup kaldırdığım başına buyruk benlik
Katılsalar cenazesi ne kalabalıktı diyecekler

Üç haftada bir tutturduğum sevinçler
Bir kalbe teması unutan ağrılarım
Hepsi birer muamma
Yaşamayı göze almış nefesi içinde dolaştırıp
Gözlük camlarını silemeyen, tanınmayan, yok sayılmayan
Kış günü bir kahveye girerken hatırlanan
Sırlı acılar, yankılar, dostluklar, rüyalar çalıyor kapıyı
Başucumda rennie, defterim ve dinmeyen sancılar

Geceye karışan gündüzün
İpi kaçan uçurtmanın ipi kimde
Alkışlanan hayatlara
Umut çöllerine merhaba
Savaş bitti
Şimdi kayıplarımızı sayalım
Ve ağlayalım

Bak bu okuduğun kitap değiştirecek rengini
Bu şiir tam oturacak üzerine
Mesafeyi ayarlayamayınca azar yiyecek amcalar
Hes kodumun dünyası bu alışacaksın
Bu saatte evde bu saatte dışarıda
Her kafadan bir ses
Ferdi Özbeğen'in gülüşüyle acılar gün yüzü görecek
Uzun bir çarşı gezintisi illa ki iyi gelecek

Elindekini nasıl sevdirdilerse
Öyle unutturup beğendiğin hayatlara karışacaksın
Uçurtma ipi, elektrik kablosu,
Kablosuz tüm hoşçakallar
Savaş şimdi başlıyor
Biz kaç kişiyiz onu sayalım
Sakın ha kuşları vurmayalım

Umut

Duvarları sıkıntıya sokan bir ustanın nasır tutan ellerine bulaş
Ansızın unutulmuş kelimeler gibi yağarken üzerime
Diken diken göveren gecenin tenine neşet eden sabahlar
Kiremitleri zorlayan yağmurlar
Ve üzerime sıçrattığın günlere bulaş

Değme keyfine ıssız kaldırımların,
Umudu yarına saklayan yorgun sabahların
Tenhaliğine çocuk parklarının
Ve yana yakıla içine çekilen bu girdabın
Karanlığına bulaş

Çakarların içine hapsolmuş dudak okuması bilmeyen adamlara
Park ve bahçeleri rahat bırakın diyen
Taze biçilmiş çimen kokularının üzerine devrilen ablaların evlerine,
Un ufak hapsolmuş adamlarına bulaş

Nüfus sayımı asfaltlarında bisiklete binmeyi pişiren çocukların
Bodrum katlarına saklanırken demir kapı gıcırtilarının
Yağlanması farz olmuş yıllarına bulaş

Gönlümüze bulaş
Nazal nun ile yazılmış ve okunmuş
Güzel adamların dillerinden dökülen naiflik gibi

Evlerimize bulaş

NURALA GÖKTÜRK

Doğu Türkistan'ın Yarkent vilayetinde dünyaya geldi. O dünyaya geldiği günlerde babası Seyit Abdulvelihan Hoca çin zindanlarında işkence çekmekteydi. Ağır çin işkence ve zulmünden dolayı ülkelerini terk etmek zorunda kalan kabilelerle birlikte 1961 yılında Afganistan'a göç ettiler. 1965 de Türkiye'ye iskânlı göçmen olarak kabul edildiler. Eğitiminin yanısıra el becerileri ve halıcılık kurslarından ustalık belgeleri ve sertifikalar aldı.

Kendisi gibi Doğu Türkistan kökenli Hamit Göktürk ile evli olan Nurala hanımın bu evlilikten bir erkek üç kız dört evladı bulunmaktadır.

Bu güne kadar çok sayıda uluslararası ve yerel konferanslara katılan Göktürk ülkesini temsilen katıldığı şiir ve mutfak kültürü konulu yarışmalarda birincilik ve ikincilik ödülleri çok sayıda onur belgeler, teşekkür ve taktir belgeleri almıştır.

Dördü şiir, ikisi tercüme, biri mutfak kültürü olmak üzere 7 eseri yayınlanmış olan Nurala Hanımın hatıralarından oluşan "Tanrı Dağlarından Erciyes'in Eteklerine" adlı eseri sabırsızlıkla bekleyen okuyucuları ile yakında buluşacaktır.

Nurala Hanım bugüne kadar Türk İslam âleminin kanayan yarası Doğu Türkistan'ın sesi olarak pek çok radyo TV kanallarının davetine iştirak etmiş, uluslararası ve yerel olmak üzere pek çok kurultaylara, toplantı ve seminerlere davet edilmiştir. Pek çok dergi, gül deste, antoloji ve gazetelerde şiirleri ve makaleleri yayınlanmış olan Nurala Hanım eşi Hamit Göktürk bey ile birlikte gece gündüz demeden uğruna ömürlerini adadıkları davaları için canla, başla mücadele etmektedir.

Nagehan Orbay Akay

"Eski Bozcaada Belediye Başkanı"

YANIYOR İBRAHİMLER

Ey insanı kul kılıp taat için yaratan.
Kitap verip kullara doğru yollar aratan.
Şu cihanı hükmüyle Cennet gibi donatan,
Kurtar mazlumlarını çin tanrırım sanıyor.
Zalim çin ateşinde İbrahimler yanıyor.

Nemrutları da geçti kızıl çinin vahşeti.
Bir asırdır kızıl çin hem sömürdü, zulmetti.
Yetti artık zulümler canımıza tak etti.
Türkistan'ı kızıl çin ben yarattım sanıyor.
Kurtar bizi Allah'ım İbrahimler yanıyor.

İsmailler Kurbandır Anayurt toprağına.
Doymadı hiçbir yavru Ananın kucağına.
İncir dikti kızıl çin Uygur'un ocağına.
Milletimi kızıl çin ben yarattım sanıyor.
Yetiş imdadımıza İbrahimler yanıyor.

Karanlık zindanlarda Yusuf'un narası var.
Türkistan evladına öz vatanı oldu dar.
Bırakıp gitti çoğu hicretlerde tarumar.
Kızıl çin vahşetinde Türkistan yok oluyor.
Yetiş kurtar Allah'ım İbrahimler yanıyor.

Serinlet ateşleri Güller açsın her közden.
Kıvılcımlar parlasın ayaza dönmüş güzden.
Neslimiz tükenmesin, yok olmasın bu yüzden.
Duy bizi yüce Mevla'm zerrelerim kanıyor.
Kadınlar dul ve yetim İbrahimler yanıyor.

Sen dilersen Ebabil kuşları kurşun atar.
Sen dilersen kızıl çin kaçacak katar, katar.
Sen dilersen yurdumda yeni bir şafak atar.
Yanıyor Cennet yurdum Türkistan'ım yanıyor.
İmdat eyle Allah'ım İbrahimler yanıyor.

7.6.2017

YARINLAR ZİNDAN

Aşına gözler mahcup, kaçır, dostane bakışmaktan,
Sohbetler unutturulmuş, diller çekinir konuşmaktan,
Çay saatleri, toylar bayramlar, tutsak Çin işkencesinde,
Dünleri hicran, hasret, yarınları, sürgün zindan.
İdamı bekliyor, korkarak, Türkistan'ımda her can.

Yiğitler, başı önde, adamlığında bin ıstırap,
Hüsrana uğramış, destanlarında, asıl serap,
Her bir baba yiğidin hali, diğerinden harap,
Dünlerinde hicran hasret, yarınları, sürgün zindan.
İdamı bekler korkuyla, Türkistan'ımda her insan.

Çan sesleri, ezanı susturmuş, ramazanlarda,
Âlimler kul, köle, Kuranlar, seccadeler yanmış,
Aydınlar sürgün edilmiş, zincirlenmiş, dağlarda,
Dünleri hicran, hasret, yarınları, sürgün zindan.
İdamı bekliyor, korkarak, Türkistan'ımda her can.

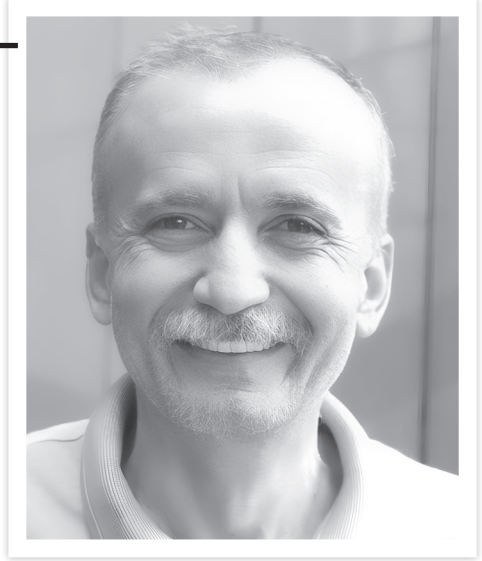
Tan seherlerini şaşırır horozların, başları kesik,
Her yuvada, bir hüznün uyanır, huzurları eksik,
Yarınları umutsuz, kana boyanmış boş beşik,
Dünlerinde hicran hasret, yarınları, sürgün zindan.
İdamı bekler korkuyla, Türkistan'ımda her insan.

Akifler kadar, istiklale hasret bekler şairler,
Zühre'sini unutmuş, Çin Zindanlarında Tahirler,
Nerede şimdi, kültürüne susamış, özgür mahirler,
Dünleri hicran, hasret, yarınları, sürgün zindan.
İdamı bekliyor, korkarak, Türkistan'ımda her can.

5-7-2008 İSTANBUL

OSMAN ÖZBAHÇE

1 Ocak 1971 Konya doğumlu. İlk ve orta öğrenimini Konya'nın Ilgın ilçesinde tamamladı. Ilgın İmam Hatip Lisesi (1986) ve Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi mezunu (1991). İlk şiiri *Yeni Taşova* gazetesinin eki *Kültür Edebiyat* dergisinde yayımlandı (Mart 1990). Şiir ve yazıları *Ayane*, *Dergâh*, *Yedi İklim*, *Kayıtlar*, *İkinci Yazıları*, *Yarın Edebiyat*, *Hece*, *Çerağ*, *Edebiyat Ortamı*, *Atlılar*, *Bumerang*, *Huruç*, *Okuntu*, *Kökler*, *Memleket Dergi*, *Karagöz*, *Aşkar*, *Ücra*, *Mahalle Mektebi*, *Türk Dili*, *Hayal Defteri*, *Çilingir*, *Natama*, *Buzdokuz*, *Bu Çağ* ve *Şiraze*'de yayımlandı. Nisan 2003-Haziran 2006 tarihleri arasında (12 sayı) yayınlanan üç aylık edebiyat dergisi *Kökler*'in yayın yönetmenliğini yaptı. *Karagöz* ve *TYB Akademi* dergilerinin kurucuları arasında yer aldı. 2007 yılında yayınlanan *Kural Dışı* adlı kitabı Türkiye Yazarlar Birliği tarafından eleştiri dalında yılın kitabı ödülüne değer bulundu. 2022 Ankara Edebiyat Festivali Deneme Büyük Ödülünü aldı.

Yayınlanmış Eserleri: *Uzun Yürekli Nehir* (şiir / 1999), *Çağının Mimarı Mimar Sinan* (biyografi / 2003), *Düşmanlık* (şiir / 2004), *Kitabımı Öğreniyorum* (çocuk kitabı / 2005), *Kral* (şiir / 2006), *Sağlam Şiir* (eleştiri / 2006), *Kural Dışı* (eleştiri / 2007), *Modern Şiirimizin Kökleri* (eleştiri / 2008), *Türkiye Kitabı* (şiir / 2012), *Analiz* (eleştiri / 2013), *İkinci Yeninin Doğuşu* (eleştiri / 2018), *Görevimiz Tehlike* (söyleşi / 2018), *Dogma* (şiir / 2019), *Edebiyatsız Edebiyat* (eleştiri / 2022), *Çevrimdışı* (eleştiri / 2022), *Zarifoğlu Efsane ve Şiir* (eleştiri / 2023).

Bizi Birleştiren Düşünceler

bayramın oğlu gelmiş dediler
göğe doğru yükselen
bulutlar, anne sesi, çocuk sesi
konuşun kayalar
özlediğiniz ne varsa
çıkarp atacağım kalbinizden

beyaz gömleğinle meşelerin arasında
süzüle süzüle giderdin
iyice ustalaşmıştın
bizim evin ortasında
otopsiye yatmadan önce
nefesini tutup bırakmada

bayramın oğlu gelmiş -dediler-
incecik
bizi birbirimize bağlayan
yasaların sessizliği
konuşun kayalar
hüküm kalkıncaya kadar
hüküm ortadan kalkıncaya kadar
kimi çağıracağım mutluluk getirecek sofraya
sen hastasın
çağ hasta
ticaretin
hüküm sürdüğü dünya
evrak çantamda
yaş pasta

bülbülü öldürmüşler -dediler-
beyaz gömleğiyle meşelerin arasında
ruhu yerinden kopmadan önce
bizim evin ortasında
açılan otopsi açılan kapılar açılan adamlar
konuşun
göğe doğru yükselen
incecik yıllar

bülbülü öldürmüşler -dediler-
henüz takvimler yoktu, alfabe yoktu
uykuyla uyanıklık arasında
renkli kurdelalar, bozuk paralar
incecik yıllar

ahuuuuu
avuuuuuu vuuu

başları sıkıştığında ararlar beni
ben bayram yani mustafa
mustafa mı dedim hayır bayram
hatırladıkları ilk kelimeyim ben yani bayram
bayram değil mustafa
karıştırıyorum bazen aklıma gelen bayram
bayram mı dedim hayır mustafa
bunlar bu insanlar
internet moğolları
global çocukları
bunlar
bu insanlar oysa bitkin ve güçsüz. paraları yok
belediye otobüslerinde dolmuş duraklarında bu insanlar

bunlar bu insanlar
yüzlerinin bir yanıyla gülüyor
aynalarla öpüşerek yaşıyorlar
çık benim ruhum dogmatik genelleme
yerinden kopmadan önce
bunlar bu insanlar
öfke birikimi
gülümsedikçe yüzlerinde bir çentik
her şeyi açığa çıkaran büyüteç
şeytanla yer değiştiren bilinçdışı
konuşun

bülbül ölmüş -dediler-
güneşli bir gündü.
gözlerimi kısarak bakmıştım sana.
beyaz bir elbise giymiştin. bunlar. bu güneşli. güzel bir gündü.
karışık devirlerde parıldayan ruhum
yerinden kopmadan önce
çalınan sınıf
evrak çantamda

yüs tane osman kopyaladım
hasrol devlet

Ölümden Başka Hayatın Anlamı

şiir şiire açılmıyor insan insana
nispet isi kaplamış insan insana
göz gözü görmüyor
ekmek al eve git
yeni şiirden daha önemli meseleleri var türkiyenin
kıyametin sırası değil
ölümün de
serbes piyasanın tadını alıyor ülke

ölü ne ki öylece duruyor işte
dili kapat [arkadan iki pens]

bütün yorumlar yanlış
işler bir türlü düzelmüyor
yine de beyin
anlamayı seviyor
bir bomba tutkusıyla çalışıyor kalbim
reel değil reel değil

hasrol ahu
osman işi bırakmış değil
barut, napalm, el yapımı 79 model
iş bırakmış değil

seni deli gibi özlediğimde pipet
şiirin bir konusu olacak pipet
şimdi kahkahalarla gülüyorsun el yapımı 79 model
dedikodu kırıntıları kıtır ekmek pipet

şiiir insanın kendini keşfetmesiyle ilgilidir
yerim seni hamur abi
kısasa kısas
gel beni tecrübe et

git başımdan arzu
MÖ 1750
ordu biraraya gelse
bu tarafa geçmek dünyanın işi

şair şair için pipet
doğuştan öfkeli tibet

şiiir şiiire açılmıyor insan insana
hayat bir roman için kısa imge için uzun
kendimi değişik varlıklara atadım
bu tarafa geçmek için
çoğalttıkça çoğalttım
tabiat mısın akıl mı
ruh mu cevher mi öz mü
geçici, kusurlu ne varsa benden bağımsız
çeşitlerden
bütün başkalaşimlardan
değişimden
çürümeden
hastalıktan bağımsız
çoğaldıkça çoğaldım
ne yaparsan yap
işler bir türlü düzelmiyor
konuş toplum
kasvetin özü
konuş

insan ne ki uydu kalıntıları
babel kulesinde işittiklerim
dört işlem, aya giden insanlar
dünyaya gelen insanlar
uydu kalıntıları babel kulesi dört işlem
insan ne ki

bir numaralı kural yaşa değil
geçimini bul para kazan değil
hangisi doğru hangisi değil
neyim var benim
arzum hayat
yeni baştan çözülecek mesele değil

ben bir değil
ben çok
ne yaparsan yap
bu tarafa gelmek için
süzül insanların şehirlerin mükemmel
hayatların dünyaların üzerinde süzül
aş bütün dağları denizleri
gökyüzünde süzül ruhlarda uykularda
sonsuz ufuklarda

evin yukarda
dünyanın küçüldüğü bir yerde
kapalı deve kapalı şiir
hasrol
türk edebiyatı
terk edebiyatı

ÖZCAN ÜNLÜ

1 968, Ordu doğumlu. Denizcilik ve müzik eğitimi aldı. Gazeteci, şair, yazar.

Şiir, deneme ve biyografi kitapları yayımlandı.

Eserlerinden bazıları:

- ▶ Benden Önce
- ▶ Teslimiyet
- ▶ Korkuya Türkü
- ▶ Hiç Değilse Bugün
- ▶ Besbelli Yalnızlık
- ▶ Ateş Güzeli
- ▶ Yüz Yıllık Türk Şiir Atlası
- ▶ Hüzün Boşluğu
- ▶ Ahiret Kumbarası

İZ/DÜŞÜM

Her dizesi
Cebine saklı parmaklarında kalmış
Ucuz bir şiir gibiyim
Yırtık damarımdan sızıyor ilham

Oysa
Her gün köşe başında bekleyen
Şehri tavafa niyetli adımlarımı
Alıp sana getirişlerim yok mu
Hep aynı alışkanlıkla
Düşüyor gölgenin arkasına

Şimdi bu bardak
Senin çay içtiğin
Bu fincan içinde yeminler saklayan
Bir sır haritası
Ne zaman eğilip baksam
Duvarında adımların

Bu balıkçı koyunda
Mendireğe yaslanmış martı
Bir daha gel
Bir daha gel
Diye beni çağırıyor sadece
Ağlara takılmış
Kokunda saklı bir mektup
Bulmuş besbelli

Böyle olmaz
Sabah erken kalkıp
Küreklerle asılman
Usulca ayrılman limandan
Kayıkta hevesim kaldı

Saat on üç
Bütün yolcular indi
Seni bekliyorum
Durgun sularında
Kuytu iskelenin
Acemi oltalara takılmasın
Gün görecek adımların

AHVAL

Ben iyi değilim sanki nasılsın
Döndü mü kum saati griye
Kedin döktü mü tüylerini
İçtin mi son yudumu kahvenden
En sevdiğin koltukta iyi değilim

Bak bu mumluk bu billur sürahi
Bu ince vazo kitaplık sen nasılsın
Sanki misafirim hayatında
Çayını bitirip hemen kalkacak

Oysa ormanlar serindir şimdi
Ümitlidir kuşlar sen nasılsın
Avuç avuç sular çiğli sabahlar
Tülün kenarından süzülen ışık

İyidir elbet terliklerimiz
Ben iyi değilim yanında herkes
Küller iyi esintisi denizin
Susmalar da konuşmalar da
Kıyıcığındayım söyle nasılsın

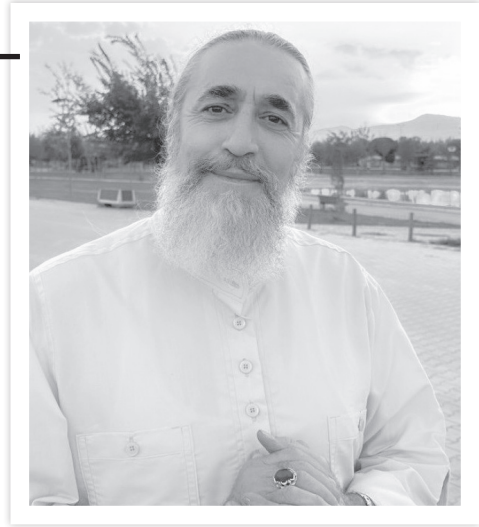
REZA ALİZADEH MEHMANDAR

1 971 yılında Batı Azerbaycan'ın Mian-doab şehrinde iyi eğitimli bir ailede ve ünlü bir iş adamının çocuğu olarak dünyaya geldi.

Reza, gençlik yaşlarından itibaren eğitiminin yanı sıra babasının yanında ticaret yapmaya başladı. On beş yaşında hac yolculuğuna çıkmış ve Mekke'de Kâbe'yi tavaf ederken kendisi için manevi ve içsel bir devrime işaret eden deneyimler yaşamıştır. Bu olay hayatının akışını değiştirdi, öyle ki, Rıza Hac yolculuğundan sonra hayatının büyük bir bölümünü bu deneyimleri araştırarak ve inceleyerek geçirdi. Yirmi yedi yaşında tüm servetini bir okul inşa etmeye ve onu eğitim ve öğretime bağışlamaya adadı. Daha sonra çalışmalarının sonuçlarını ve kişisel deneyimlerini toplayarak Tahran'da ilk bilimsel metafizik, bilinç ve bilgi okulunu kurdu ve öğretmenliğe başladı.

Reza ALİZADEH yirmi beş yıldır İlmî metafizik, Rumioloji, Doğu tasavvufu, İnsan ruhaniyeti bilgisi, Ezoterik astronomi, Koruyucu hekimlik ve şuur ve ilim dallarında hocalık yapmakla uğraşmış, tıbbi cihazların yanı sıra bitkisel ilaçların reçetelenmesinde çeşitli formüller sunmuştur.

Öğretmenliğin yanı sıra, kendisi yüzden fazla kitabın yazarıdır. Kitapları arasında: Yedi ciltlik bir sette en eksiksiz ezo-

terik ve dış astronomi kitapları, Bilimsel metafizik, Gezegen insanı, Zihnin sessizliği, Saşajan, Rüya yorumu, Basit bir dille farkındalık, Aşk her şey demektir, Dostu olmayan bir dost, Enerji terapisi, Zamanın kapıları, Sonsuz rüya, Bilgelik ve bilginin büyük bilgilerinden seçme sözler, Sevgi ve sevgili adında üç ciltten oluşan dua kitapları vesaire yer almaktadır.

Dr. Reza Alizadeh, yaşam gücü tıbbının ve terapötik yöntemlerinin kurucusu, (Franshani) adı verilen meditasyonda yeni yöntemlerin mucidi ve dünya barışı ve gezegen insanı planlarının tasarımcısı ve fikir babasıdır. Kendisi Mimic Metaverse Üniversitesi'nin ezoterik bölümünün başkanı ve aynı zamanda Metaverse Ezoterik Üniversitesi'nde profesördür.

Aşk Rüşvasıyım

Aşk rüşvasıyım yıllardır, onur bakmadayım
Ben onuru neyleyeyim burda Nigâr bakmadayım
Sadiğim sözlerimin yoktur güzel, tezviri
Bağlanıp boynuma aşkın kızaran zinciri
Can'a kast eyle, bela içere, götür şemşiri
Bende Hallâc gibi dar ağacına bakmadayım
Bırakma, sensiz azarım dehir'de bigâne gibi
Şem-i-ruhsarıva yandır beni pervâne gibi
Koy dökülsün bu kanım aşkta merdane gibi
Nakit canı elde tutup, Arş'a medar bakmadayım
Küfr-i-zülfünde asılsam daha iman bulurum
Can'ı cananıma kurban eylesem, can bulurum
Yar yüzünden gelen artan neşede İrfan bulrum
Kanlı sevda ile can bulmaya yar bakmadayım
Gezerim çölleri aşkınla susuz aç gibi
Ederim nefsimi kurban sana ben haç gibi
Yutarım fakr'ı kumar oynasa Leylaç gibi
Fakr'ın taçını yutmaya yıllardır kumar bakmadayım
Vaadi-i-Aşkta bil ki mehrem-i-sırrım sensin
Hem gece hem gündüzüm, râz-ü-niyazım sensin
Şeriatta eğer varsa namaz, namazım sensin
Ben Tarikat'ta güzel, vesl-i-Nigar bakmadayım
Aşık esrarını fâş eylese, zından sözü var
Mekteb-i-aşk'ta La'l-i-leb'i canan sözü var
Vesl-i-canana varan kavga da kanlar sözü var
Bende ARAHAN gibi bir kanlı diyar bakmadayım

1996, Kış
Urmiye, IRAN
ARAHAN

O Günden ki

O günden ki zülmet gelip ülkemizde kalan oldu
Güneşlikler küsüp bizden, aydın seher yalan oldu
O günden ki boğuntular yasak salıp keherlendi
O günden ki güzel sübhim kederlenip kahırlandı
O günden ki katır gelip At yerine yeherlendi
Şerme dalıp kehir attım, yeher bana palan oldu
O günden ki açık eller açıklıktan bağlandılar
O günden ki şanlı Eller fel seherine aldandılar
O günden ki otlu gözler saf yüreklerde dağlandılar
Demir kaynak azatlığı elden bütün danan oldu
O günden ki dar ağacını hatrımıza kurdurdular
O günden ki derimizi tabanlardan soyurdular
O günden ki kargaları leşçilleri kanımızdan doyurdular
Nesimi tek benimki de soyulmaktan taban oldu
O günden ki insan sözünü sözler içere katmadılar
O günden ki kuduz kurtlar bizden öteri yatmadılar
O günden ki ücüzlandık ücüz pula satmadılar
Şehirlerde yığıldılar hiç bir bizi alan oldu?
O günden ki serv ağaçlar küreklige kesildiler
O günden ki mert adamlar zor gücüyle ezildiler
O günden ki gül çiçekler ülkemizde derildiler
Yamanlıktan yaman bitti her bir yanım yaman oldu
O günden ki kaçak gezdi ülkemizden azatlıklar
O günden ki kana battı köşenimde yamanlıklar
O günden ki gün usandı at gezdirdi dumanlıklar
Çaylar sular kana döndü, ülkemizde duman oldu
O günden ki kör oğullar dillerinden asıldılar
O günden ki zülüm elinden Eller bütün yaslandılar
O günden ki toplar sesi her taraftan başladılar
Av atanlar alanında av'a düşen insan oldu

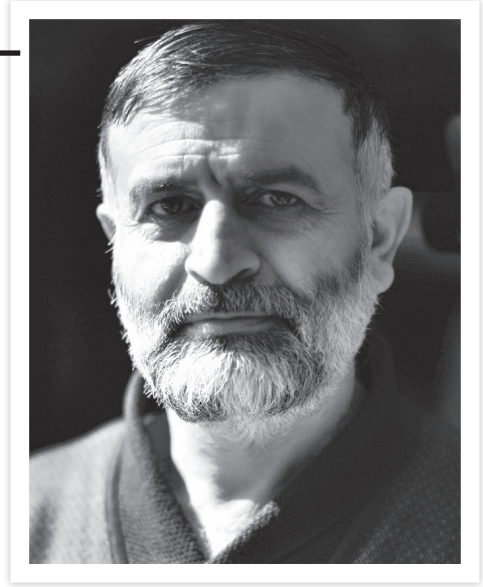
O günden ki kanlı heves coşkulanıp nefeslendi
O günden ki haray koptu diller bütün kafeslendi
O günden ki kanlı sözler kesik başlarda seslendi
Toprağımda kan seslenip hak peykeri hep kan oldu
O günden ki can tapırdı devler, bize tırnak atsın
O günden ki haray koptu, hak ülkeyi isteyir atsın
O günden ki kazınıldı, FUZTU sesi kana batsın
Dar karşısında kan aktı, kan aktıkça kan koptu

1996, Bahar
Urmiye, İRAN
ARAHAN

SİDDİK ERTAŞ

1 970 Kars doğumlu. İstanbul'da yaşıyor. Kardelen, Düş Çınarı ve Birnokta şairidir. Aydos dergisini hazırlamaktadır.

Eserleri: Kuyuya Düşen Harfler, Şiirlerle Peygamberler Tarihi, MorSarı + Kırık Odada Kırk Ayna, Şartlı Tahliye

Halk Düşmanları İçin Kargış

I
kadınlar nasıl saklıyorsa mahrem günlerini
ismi değişmiş köyler çok uzakta
yaralarını öyle saklıyor

doğulu esmer adamlarız
bir kaşımız yakın diğeri uzak dünya
ayaklarımıza dolanıyor kenandan
serhata uzanan o kadim rüya

harabe bir köyüm şimdi huzurda
bütün uzuvlarım gömülmeyi bekliyor
yaşlı kadınlar ellerindeki cüzden
yasin okuyor soluk dudaklarıyla
-yaşlı dediysem gözleri yaşlı-

ben ağlamak diyorum ona
sen karla karışık yağmur

II
yerel kaynakların aktardığına göre
bağrı hep açıktır annelerin
dili kırılmış her kapının çünkü
kadınlara benzer bir tarafı var

Ara Söz I

sınır köylerinde alinin eşkali belli
hasanın ve hüseyinin
makinelî tüfeklerin ucunda kur'an
yoldan çıkarmaya çalışıyorlar

Ara Söz II

köyümde ben
gölgemi yarısından kestim
artık büyümeyecek
bana verilen ışığı
bir testere gibi kullanarak

III

siz şehirliler
rüyanın bir melek olduğunu bilmezsiniz
yağmurla yere sağlam bastığını
bedirden bu yana ordularımızın

IV

tribünden izlemedik hiç dünyayı
terimizi bıraktık her yerine sahanın
görmediği bir yara kalmadı dağlıların

kılıksız dünyaları yoktur siz kentlilerin
evlerinizin bellidir haritaları

dağıldı sis

bir çocuk ellerini açmış olmalı Allah'a

V

hira'sı var dağların
orada kurt ve kuzu aynı sofrada
yaratan rabbin adıyla

VI

yanlış kaynamış bir kemik şu şehir
-yer altı- sığınaklarına doluşuyor
tanrılardan çaldıkları ateşle
ısınıyor gövdeleri

VII

şehirli olmak
çağdaş bir ölüm şekli
kimse inanmıyor kimsenin varlığına
ölüm burada marketlerin rafında
bir alana ikincisi bedava

VIII

oysa başakların boynunu öperek
ekmeğini kazanmış adamların
ölümsüzdür kırsal gövdeleri

bulut sürülerine karışır onlar
ıslak gökyüzü ile örter yüzlerini

IX

küçükken yüzümü ay ile yıkardı annem
büyüdüm bir türkü olarak
yakılmanın yolunu gözlüyorum
yazmalı kadınların zılgıtları arasında

ütüsüz bir kefenle gömün beni
tek ayak üstünde beklesin dünya

kuyu

geceyi aç ve çevir sayfaları
not düşmüşümdür aralık ayına
tam oradan başla yakmaya karanlığı
çakmak hep senin ellerinde
benim ellerim kibrit

sonra
kurtarılacak ne varsa öncelikli
birlikte kurtaralım yangından
şu bizi bağlayan kelimeleri

yanık kelimeler veriyorsun bana / ver
yoksa savrulmaya başlayacak gövdem

bana tütsüler sun harflerden
harfler ki bir ölüyü uykusundan uyandırır

beni alnımdaki izlerden tanı
ne denli derin sevme izleri -bunlar-
her zaman buğuludur bakışlarım
kalbim bırakılmış bir yay gibi titrek
yaralarımı saklamaktan yoruldum
bilinsin herkes kuyusudur herkesin

bir kuyudan açılırız diye dünyaya
ben de çok eski zamanlardan beri
kuyu topluyorum kendime
birbirine ekleyerek uğultusunu

hiç kaybetmedim umudumu
bir çift fenerle aydınlanır gecem
yukarıda allah var
aşağıda sen

ŞEMSETTİN KÜZECİ

Araştırmacı, eğitimci, gazeteci, şair, yazar Şemsettin Küzeci; 1965 yılında Kerkük'te doğdu. 1989 yılında Musul Üniversitesinden mezun oldu. 5 Yıl Kerkük'te lise öğretmenliği yaptı (1992-1996). Kerkük Televizyonu, Bağdat Türkmençe radyosunda *“gençlik ve spor”* programları hazırlayıp sundu (1992-1995). Yazılarını Bağdat'ta Türkçe yayınlanan *“Yurt”* gazetesi, *“Kardeşlik ve Birlik Sesi”* dergilerinde yayınladı. 1993 yılında Irak rejimi tarafından tutuklandı. Üç ay Tikrit muhaberatında kaldıktan sonra serbest bırakıldı. 2015 yılında Musalla Lisesinde Lise öğretmeni olarak çalıştığı mesleğinde kendi isteği üzerinde Kerkük'te emekliye ayrıldı.

1996 yılında siyasi nedenlerden dolayı Irak'ı terk ederek Türkiye'ye yerleşti. 1999 yılında Irak Türkmen Cephesi Türkiye temsilciliğinde Basın Yayın ve Enformasyon Şube Müdürü olarak çalıştı (1999-2003). Kerkük Gazetesi'nin Türkiye temsilciliği ve Türkmeneli TV'de muhabir, programcılığı ve haber müdürü olarak çalıştı (2005-2009). 2008 yılında “Irak Basın Tarihi” üzerine Gazi Üniversitesi İletişim Fakültesi Radyo TV ve Sinema

bölümünde “Osmanlı'dan Günümüze Irak'ta Basın Tarihi” konulu yüksek lisansını ve 2010 yılında Hollanda'da Global Lahey Üniversitesinde “Irak Televizyonları” üzerine doktorasını yaptı. 2009-2019 yılları arasında Türkmeneli Vakfı Kültür Merkezi'nde Basın ve Kültür Müdürü, 4 Şubat 2019 ile 14 Temmuz 2020 tarihleri arasında (ORSAM) Ortadoğu Araştırmaları Merkezi'nde Türkmen ve Medya uzmanı olarak görev yaptı. Sürekli basın kartı sahibi olan Küzeci, aynı zamanda Kerkük Gazetesi genel yayın yönetmeni ve Türkiye

temsilcisi görevini sürdürmektedir. 2020 yılından beri Türkiye Yazarlar Birliği Ankara Şb. Yönetim kurlu üyesidir. 16 Temmuz 2020 tarihinden beri Türkmeneli Vakfı Başkanlığından basın danışmanı olarak görev yapmaktadır

Irak Türklerini; Türkiye, Türk dünyası ve uluslararası faaliyetlerinde gerçekleşen onlarca kongre, kurultay, konferans, bilgi şöleni ve toplantılarda temsil etti. 400'ye yakın uluslararası hizmet, takdir, teşekkür, onur belgesi, plaket ve ödül almıştır. 2006'da Irak, Azerbaycan ve Türkiye ile ilgili yapmış olduğu ilmî ve edebî çalışmalarından dolayı, Azerbaycan'da VEKTOR Uluslararası İlim Merkezi tarafından kendisine "Fahrî Doktora" Payesi verildi. 2022 yılında da Türk Dünyası Akademisi tarafından kendisine "Fahri Profesörlük" Unvanı verildi.

Küzeci'nin bazı eserleri ve yazıları Arapça, Azerbaycan Türkçesi, İngilizce ve

Rus, Özbek, Kazak dillerine tercüme edilmiştir. Basılmış 70 adet eserinden bazıları; Suçum Türk Olmaktır, Kerkük şairleri, Irak Basın Tarihi, Türkmeneli Edebiyatı, İçimizdeki Kerkük, Kerkük Soykırımları, Kerkük'ün Mili Şairi Mehmet İzzet Hattat, Kerkük'ün Efsane Sesi Abdülvahit Küzeci, Nevruz Çiçekleri (Türk Dünyası Kadın Şairleri), Ortadoğu'da Türk Katliamları, Sinan Sait, Türkmen Milli Takımı, Şehit Hüseyin Demirci (Tembel Abbas), Sarmaşık Duygular, Osmanlıdan Günümüze Irak'ta Türkçe Dergiler, Kerkük'ten Azerbaycan'a, Hor-yatlarım, Kerkük Katliamı, Telaferli Felekoğlu, Kerkük'ten Sesleniş, İçimizdeki Kerkük, Telafer Şairleri...

İletişim:

www.skuzeci.com

skuzeci@gmail.com

(+90) 533 255 26 60

Ben Oğuzum

Beni kor sanıp, elimi tutma,
Görmezden gelip, umudumu çürütme,
Kan misali fişkırın, kaynağımı kurutma,
Ben Oğuzum, Oğuz kalacağım,
Sakın bunu unutma,
Sakın bunu unutma.

Beni dilsiz sanıp yerime konuşma,
İrademe saygılı ol kimseye danışma,
Bu bir iç mesele, aman bize karışma,
Ben Oğuzum, Oğuz kalacağım,
Sakın bunu unutma,
Sakın bunu unutma.

Beni sağır sanıp her sözü duyma,
Sana laf getirenlere, inanıp uyma,
Önümüzü aç, bize engel koyma,
Ben Oğuzum, Oğuz kalacağım,
Sakın bunu unutma,
Sakın bunu unutma.

Beni küçük görüp, büyük oynama,
Yağsız kaynayan kazanda kaynama,
Vakitsiz horuz gibi baynama,
Ben Oğuzum, Oğuz kalacağım,
Sakın bunu unutma,
Sakın bunu unutma.

BİZ

Biz,
Güneş
Değiliz...
Güneşi
Görmeye Gelmişiz,
Ölmeden Önce...

BİZDEN DEĞİL

Güneşi İsteyen,
Derin uykudan Uyanmalıdır...
Milletini Omzunda Taşıyan,
Her zorluğa direnmelidir...
Çilelere, acılara katlanmalıdır! Katlanmayan
Bizden değil.

BİZİM İLDE

Bizim ilde,
Her acıyı çekmek gerek,
İlacını düşünmeden
Acılara katlanmak gerek.
Katlanmayan,
Darağacını Düşünmeli.
Bizim ilde, bizim ilde...

Ben

Türk oğlu Türk aslım benim
Oğuz boyu neslim benim
Şan şöhretli ismim benim
Ben Kerküklü bir Türkmen'im

Bir Horyat

Men Kerkük'ün quşuyam
Mevlânâ serhoşuyam
Beraber dönüp döneriz
Ona kapı koşuyam

Kerkük için

Kerkük için arzular al al kana boyandı
Ne gül kaldı ne çiçek ne dağ başında karlar
Ne güvercin ne kumru ne millet seven erler
Kıyım aştı haddini bıçak göğse dayandı

Kerkük için serpildi topraklara yüreğim,
Ellerimden zincirler sıkı sıkı büküldü.
Gökyüzünden yıldızlar bir dağ gibi söküldü,
Işıldadı gözümde pembe yeşil dileğim

VURAL KAYA

1 975 yılında Konya Seydişehir'de dünyaya geldi.

2003 yılında Selçuk Üniversitesi İlahiyat Fakültesinden mezun oldu.

Şiirleri Karagöz, Kökler, Dergâh, Hece, Kaşgar, Buzdokuz, Kırağı, Aşyan, Çerağ, Mahalle

Mektebi, Aşkar, Edebiyat Ortamı, Ücra, Karabatak, Kırklar, Kırknar, Bumerang, gibi edebiyat-sanat dergilerinde yayımlandı.

Yayımlanmış dört şiir kitabı var:

Renga

Cezbede Bir Narsist

Arınma Festivali

Uçurumlar Bestecisi.

Kurtuluş'ta Bir Kedinin Lokanta Kapısına Doğru Bakışı

Bir bahar bıraktım, kör noktasında bir aynanın
Ölümlle burun burunaydım, "hay aksi" demedi kimse
Kederi görmediğim yerden kırıldı onun, bagajında bir arabanın
Kırıldı insanın kristal yeri, çocukluğumdu büyüme derslerinden
Birinde
Geç kalmışlığımın cezası
Ömrüm cetvelle

Şimdi tam da cetvelden kediye
Geçip gitmeme izin vermenizi rica edeceğim
İlgisi ne diye sormazsanız
Dünyanın bütün kedileri adına sevinebilirim

El yordamıyla buldum,
Eğreti ilavelerle geçtim aranızdan; görmediniz
Kurtuluş'ta bir kedinin bakışını
Yemek kokularına doğru ve açıklıkla
Ve insanlarla dolu oluşuna

Kendimden başka şeyleri de ekledim
Sonra düşündüm kediyle yer değiştirsem
Ama bir kedi neden girsin şiire,
Açlıktan ve aşktan yana
Ve dünyayı bir ölüyü taşır gibi
Bagajında taşıyan arabaya doğru...
Ne demeliydim burada; şaşkınım

Şimdi bir apartmanın başında
Karmakarışık duruldum,
Bir yalvacın alametleriyle,
Geriyeye dönmek isteğimle
Söyleyin size başka ne ismarlayabilirim?
Kara sayrılıklardan, körlüklerden
İğrenerek baktığım çikinliklerden
Böylesi delirme saatlerimde,
Gelip durdukça aklıma

Ve sizden rica edeceğim:
Başınızı çevirmenizi bir an olsun arabanın bagajına,
-kokuşmuş cesedimle ve ölümlerden burun buruna bir baharla
Bahar fazla barbar

MÜKEMMEL MUTSUZ

Ben bu kış ölürüm belki, ben devlette ve tabiatta bir hiçim
Eski bir dostum arar belki geçen geri bu ölümle ve devletle beni
Kalbime dokunan şeyler söyler; olur mu olur tabiatım bu
İlk ayrılışlar unutulur -unut sen de- mil çekilmiştir şiirlerime
Umursanmaz mutsuzumdur mükemmel kaderler gibi
Bahis açılacak baharlar geçmiştir can eriği acıtmaz içimi
Eski bir dostum arar da beni bu ölümle ve devletle beni
Bunu da düşünebiliriz hayatta ve tabiatta meselâ hadi düşünelim
Alef'in dağınık saçlarından bir dergi kapağı vardı o yıllarda
Mehmet Ali iyice seyrelir aramızdan iyiceleri ayrı sevelim

Ben bu kış ölürüm belki de hayatta kalmam böyle giderse
Naci Fikret sokakta toplanıp can havlimize basılmamış olsa bile
Naci Fikret sokakta toplanıp türkülü şiirli geçitler gelse geri
Gençlik fotoğraflarını kırık esrik yerlerinden kırmamak da
Ulu çınarlar -kasabanın ortasında- geçer aklımdan
Siz geçersiniz yan yana, gururunuz söz söyletmez o aralar kadere
Çok ilerde çok çok ilerde olacak şeyler karalıyorum sanırsınız
Çok ilerde bahar gelecek meselâ onu söylüyorum ne saçma
Çok ilerde çiçekler borsaya yenik düşecek; elbette düşer çiçek
Daha çok ilerde olacak şeyler için söylüyorum
Bir mutsuzu kuş resimleriyle onarsalar avutsalar da
Onları uzak yerlerde gelinciklerle avutsalar
Birlikte yürürler belki devcileyin bir maviye; maviniz çok şık

Ben bu kış evsizleri seveceğim eğer ölmezsem
Çok ilerde ben bir mutsuz oluyorum düşünüyorum da mükemmel
İnsan habire dönecek el değışecek bilmeyecek dur durak
Oğlum büyüyecek oğlum avuçlarımdan arasından
Öyleyse oğlum benim çizdiğim baharlarda ölmüş çiçekleri
Nereden bulacak oğlum çok ilerde ve mütakamilen
İyi haberler vermeliyim umut vermeliyim dahası
Fakat umut aldanmaktır diyenleri nasıl çizmeliyim meselâ
Çok ilerde çok ilerinin herkesini ve büyük konuşanlarını

Ben bu kış ölürüm belki, kimse bilmez öldüğümü
Bana öyle üzgün bakma mahmur bir göğüm olacak
Görebiliyorum bazı şeyleri işte yarın bir bir gezeceğim eskiyi
Meleze fikreylediler gerçeğimizi diyelim
Sözgelimi murdar bir zihin ve çarpıtıcı; buna dayanmam
Şairleri öldürüp ardından filmini çekeceklermiş olabilir
Çok ilerde konuşulacak şeyler için şimdiden
Yarın uzak yerleri ölürüz istersen rengârenk yerleri
Çok ilerde bir yerde geçip gittiğimiz ağır korkular geride kalmış
Durduk yere hızlanıyoruz gözleri ne renk eskinin
Bir gece vakti olur da bir kedinin gözleri gibi eskinin
Her şey mükemmel olacak diyorsun fakat
Çok ilerde büyük hatalar için büyük gelecekler
Büyültür her şeyleri -hayattır-

Kimseye güvenmem akşam olunca biraz şiire dadanır
Hafiflerim belki biraz

YUNUS EMRE ALTUNTAŞ

Kayseri doğumlu. İlk ve orta öğrenimini Kayseri’de, üniversiteyi Bursa’da, lisansüstü eğitimini Yalova’da tamamladı. Bursa’da yaşıyor ve eğitim çalışmalarını sürdürüyor. R4bia Platform ve Genç Memursen kurucu il başkanıdır. Bilder, Yetimler, İHH, Kafkas Çeçen Derneği, Safa Vakfı, Verenel Derneği, TYB gibi kuruluşların yönetim kurullarında yer aldı. İlk çalışmalarını lise yıllarında yayımladı. Üniversite eğitimi sırasında pek çok dergide yazı, şiir ve makaleleri yayımlandı. Yeni Dünya, Şehrengiz, Ahenk, Atlılar ve Karagöz ilk çalışmalarının yayımlandığı dergilerdir. Yeni Dünya Dergisi yayın kurulu üyesi olan yazar bir dönem Ahenk Dergisi Genel Yayın Yönetmeni olarak görev almıştır. Aynı zamanda Diriliş Postası köşe yazarı olan Altuntaş bunun dışında Aşkar, Mahalle Mektebi, Hece, Dergâh, Şehir Kültür, Temmuz, Şiar, Buzdokuz, Yenidünya, TYB Yıllığı ve internet kültür kanalları olmak üzere pek çok yayın organında edebi, fikri ve güncel çalışmalarını yayınlamaya devam etmektedir. Türkiye Dil ve Edebiyat Derneği ve TYB(Türkiye Yazarlar Birliği) üyesi olan Altuntaş sözlü tarihimizin kayda geçi-

rilmesi amacıyla farklı isimlerle söyleşiler de gerçekleştirmekte ve ulusal dergilerde yayımlamaktadır.

Yayımlanmış Eserleri:

Huzursuz Rabıta (Şiir), Ebabil Yayınları

Gökyüzü Kundağı (Şiir), Ebabil Yay.

Kentin Dindarları (Söyleşi), Onto Yay.

Keşif Bedeli(Şiir), Ebabil Yayınları

Ulu Cami Kitabı (Komisyon),

Bursa Kültür A.Ş.

Bursa'nın Mahalleleri (Komisyon),

Bursa Kültür A.Ş.

ACILAR RİSALESİ

“Deprem Şe/ahitlerine”

Kulpu yok ki Şu dŕnyanın tutasın bir ucundan
O meŐum vakit gelip dayanmadan kapıya
Herkes rŕyada derin uykularda hoş beş nazar duası
Kahve falı gŕlgeli kafelerde latte konuşmalar
Uzakta kalmış dağların yankısız çığlıkları
Taksitler asgari Ődeme tutarları ah Şu zamlar
Ağaç serinliğinde akıp giden Őmŕ işte o bahsettiğim
Gŕz açıp kapayana dek neler anlatmaz ki
Zamanın gŕreliliđi trene dŕŐen yıldırimlar
Biriktirdiğin anılar edindiğin dostlar sermayen
Oğullar kızlar yakın akrabalar nice hoş safalar
An ki dŕŐmez dŕŐŕmez aklına hiç birini
Gelir dayanır kapıya o beklenen sisli o karlı gece
Şimdi nereye giderim bu vakitte çok geç
Őzerimdeki bu ağırlık bu karanlık bu ayaz
Şimdi nereden gelir duaya duracak eller

Cehennem pazubandı kimde ey ahali bileyim
Kaldıramam gücüm yok bunca zahmeti öleyim
Rabbim unuttur bana ömrümün hasadını varayım
İlk günkü gibi çıplak bir başına vadettiğin o karşılama
Anlamayayım Rabbim bu çok ağır gelir ruhuma
Senden ötesini duymayayım içim ağrır söner fenerim
Belki müzik evet biraz müzik şu dünyandan sağ cebime
Eyüp'le tanışayım Rabbim hem o bilir gerisini
Mümkünse Yakup Yusuf Musa da vardır yanında
Sorayım soruşturayım bu yaraya uygun düşen ne
Kav olsun ateşime durdurayım bu kanamayı hem ben
Yanıklara alışığım bu yakmaz alıştığım İbrahim
Hem ağuşu alırsa başımı koyarım o Kutlu Merhem
Olur mu ki olur ne bileyim kesmem umudu rahmetinden
Ah ki ölürüm bin kere o kutlu ağuşa koyarım
Ah ki koyarım başımı koyarım âlemlere rahmet
Ah ki koyarım başımı tüm dertlerimi öperek
Ah ki Rabbim ben küçük çocuk o karlı gecede
Kayboldum işte geldim göğü esneyerek huzura
Ağuşuna sığındım o kutlu ellerin işte buldum aradığımı
Gerisini hatırlatma Rabbim bilmeyeyim o karlı gece
Üzerime çöken neydi işte geldim Rabbim bilmeyeyim
Başım Onun ağuşunda gayrısını unutmaya geldim
Ağuşunda bin asır sana yakınım Rabbim daha ne
Onun hatırına Rabbim Onun hatırına keremen
Ben çocuk hava soğuk bıraksınlar kalayım

MUHTASAR SÖMÜRGEÇİLİK TARİHİ

kaos der uzun bacaklılar fırsatın diğer adıdır
yedi renkli kurnalar aşkına akan suyun tuzun ekmeğın
“öldürmeyeceksın” emrının uzağında
kilise papazlarının kutsadığı eller
dalar coğrafyamızın derinlerine yakar yıkar talan
üç kuşak töresini yankılar hassan, ağıt döker
açık mezarlar açık mezarlar örtene yok küller
kurşunun bedelini ister öldürdükleri
uzaklardan gelir kurulur başına sofranın beyaz adam
cezayır'de nijer'de gine'de haiti'de inince daha güneye
ölüm çoğalır iklimler yetişemez ardını temizlemeye
açık mezarlar açık mezarlar uçuşan küller

koyu bir endişedir beyaz adam nereye gitse
izbe köşelere itilir insan çuha giysiler içinde
tarağın eksilen dişleri gibi düşer bedenler bir bir
şemsiyeyle gelir betonla gelir sarı dumanla gelir beyaz adam
demirden hayvanlarıyla gelir şımşek çakımı sopalarıyla mikrobuyla
önce çalkalar sokakları köyleri evleri harmani kıyı renginde
suları ezer buharlı gemiler girer en mahrem yerlerimize
önce çalkalar ve içer kan beyaz adam
benzinle tutuştururlar günleri eterle uyuturlar çok modern
beyaz adam uzun bacaklı kısa pantolonlu ellerinde
ölüm saçan namlularıyla fosfor gazlarıyla
girer suyumıza ekmeğimize nefesimize zehir
sonra kuşlar göç eder mevsimini beklemeden
o kuşlar ki bizdendir giderler kabileler halinde

kuyuların ne suçu var kuruturlar
ne suçu var gölgenin yıkarlar
mahsulü yakarlar doru tayların ardından
ne suçu var ne suçu var ne suçu
rüzgârı tutarlar dağıtırlar geldiği yerlere yağmuru
çocuklar ah çocuklar testerelerle baltalarla
doğranır eller ayaklar burunlar kulaklar
köpeklerine yem eder beyaz adam ne suçu var
hem kolsuz bir çocuk ne işe yarar köleysek kitabınızda
sabahı tutuştururlar şenlik ateşiyle
beyaz adam hani o uzun bacaklı mavi gözlü
feryatları doldururlar kavanozlara bilimsel araştırma
tüfekleri kan saçır çölün haritasını çıkarırlar maden yatakları

kalk gidelim bu çağ bize göre değil hassan
kalk gidelim heybeni al civarını
topla huzur giydiren hatıralarını
o gülüşleri koy bir kenara şimdi intikam
rahmin bereketi çoğalıyor vakit tamam
beyaz adamı taşıyan sular tutuşacak yakacak gemilerini
yeraltı çağlayanı fışkırıyor oyuklardan göğe
mezarlar şenleniyor dirilen ruhların hışırtısı
tut elimi çikalım tepelere belirdi nice alamet
sis dağılıyor sesler geliyor gül çağrısı
yarın daha güzel olacak yarın bizim çayırlarımız
dört ayrı tepeden canhıraş geliyor kuşlar
gör ki anlayasın budur ba'su badel mevt

Cumhuriyetin 100.yılı

TÜRK ŞİİRİNİN SEYRİ

s e m p o z y u m u

23 Eylül 2023

Konya İl Halk Kütüphanesi
Konferans Salonu

TÜRK ŞİİRİNİN YÜZYILI I

1. Oturum

10.00

Yöneten: Emre Öztürk

Konuşmacılar:

**Osman Özbahçe, Hüseyin Akın,
İbrahim Demirci**

Oturum sonunda müzakere yapılacaktır.

TÜRK ŞİİRİNİN YÜZYILI II

2. Oturum

12.00

Yöneten: Atilla Yaramış

Konuşmacılar:

**A.Ali Ural, Atakan Yavuz,
Mustafa Özçelik**

Oturum sonunda müzakere yapılacaktır.

TÜRK ŞİİRİNİN YÜZYILI III

3. Oturum

14.00

Yöneten: Vural Kaya

Konuşmacılar:

**Emre Öztürk, Yunus Emre Altuntaş,
Afra Kutluğ Benli, Sıddık Ertaş**

Oturum sonunda müzakere yapılacaktır.

